

Celebrating Diversity

STORIES OF HOPE & RESILIENCE

ການສະເຫຼີມສະຫຼອງຄວາມຫຼາກຫຼາຍ

ບົດເລື່ອງກ່ຽວກັບຄວາມຫວັງ ແລະ ການກັບຄືນມາດຳລົງຊີວິດ

World Education's USAID-funded TEAM Laos Project

ໂຄງການ TEAM ຂອງ ອົງການເວີລ໌ດເອດຢູເຄຊັນ ປະຈຳລາວ ທີ່ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກ ອົງການ USAID

World Education's USAID-funded TEAM Project had as its goal the enabling of people with disabilities, especially women and girls, to attain and maintain maximum independence to fully and equally participate in all aspects of life.

Using a comprehensive social approach to improving services and the quality of life for persons with disabilities in Lao PDR, this three-year project collaborated with national and international partners from Government and civil society, mobilizing and supporting them to create positive changes in the outcomes of healthcare-related rehabilitation and social services.

TEAM's rights-based approach and its social model of disability is founded on respect, dignity and appreciation of diversity. The aim of this book is to celebrate that diversity by showcasing the journeys and the blossoming of some of the diverse persons with disability we have been honored to walk alongside.

TEAM ລາວ ຂອງອົງການເວີລ໌ດເອດຢູເຄຊັນ ທີ່ໄດ້ຮັບທຶນຊ່ວຍເຫຼືອຈາກອົງການ USAID ມີເປົ້າໝາຍເພື່ອສ້າງຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ຄົນພິການ, ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ, ໄດ້ມີອິດສະຫຼະພາບ ແລະ ປະສົບຜົນສໍາເລັດຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງໃນການເຂົ້າຮ່ວມທຸກຮູບແບບການດໍາລົງຊີວິດຢ່າງເຕັມເມັດເຕັມໜ່ວຍ ແລະ ເທົ່າທຽມກັນ.

ດ້ວຍວິທີການທາງສັງຄົມທີ່ກວ້າງຂວາງເພື່ອປັບປຸງການບໍລິການ ແລະ ຄຸນນະພາບຊີວິດຂອງຄົນພິການຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ, ໂຄງການສາມປີນີ້ໄດ້ຮ່ວມມືກັບບັນດາຄູ່ຮ່ວມງານໃນລະດັບຊາດ ແລະ ສາກົນ ຈາກທາງພາກລັດ ແລະ ທາງສັງຄົມ ໃນການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ສະໜັບສະໜູນພວກເຂົາເຈົ້າມີການປ່ຽນແປງເພື່ອໃຫ້ມີຜົນໄດ້ຮັບທີ່ດີກ່ຽວຂ້ອງກັບການຟື້ນຟູແລສຸຂະພາບ ແລະ ບໍລິການສັງຄົມ.

ວິທີການດ້ານສິດທິທີ່ເປັນພື້ນຖານຂອງໂຄງການ TEAM ແລະ ຮູບແບບທາງສັງຄົມຂອງຄວາມພິການແມ່ນອີງໃສ່ ຄວາມເຄົາລົບ, ຄວາມນັບຖື, ແລະ ຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຕໍ່ກັບຄວາມຫຼາກຫຼາຍນີ້. ປຶ້ມຫຼວງນີ້ແມ່ນມີຈຸດປະສົງເພື່ອເນັ້ນໃສ່ຄວາມແຕກຕ່າງທີ່ຫຼາກຫຼາຍໂດຍສະແດງໃຫ້ເຫັນເສັ້ນທາງແຫ່ງການພັດທະນາຂອງຄົນພິການໃຫ້ມີຄວາມເບີກບານສິດໃສໃນຊີວິດ ແລະ ພວກເຮົາຮູ້ສຶກເປັນກຽດທີ່ໄດ້ເດີນຄຽງຂ້າງກັນ.

Celebrating Diversity

STORIES OF HOPE & RESILIENCE

ການສະເຫຼີມສະຫຼອງຄວາມຫຼາກຫຼາຍ

ບົດເລື່ອງກ່ຽວກັບຄວາມຫວັງ ແລະ ການກັບຄືນມາດຳລົງຊີວິດ

Copyright © 2017 by World Education TEAM Laos

All rights reserved. This book or any portion thereof may not be reproduced or used in any manner whatsoever without the express written permission of the producer except for the use of brief quotations in a review.

Illustration by Cristina Szemera Enderlin

Photographs by Sathaphon Phoumarinno/WEI, unless otherwise stated

Design by Dominique le Roux

ລິຂະສິດ © 2017 ໂດຍ ອົງການເວີລ໌ດເອດຢູເຄຊັນ ປະຈຳລາວ
ສະຫງວນລິຂະສິດ, ປຶ້ມຫົວນີ້ ຫຼື ຂໍ້ມູນໃດໜຶ່ງຢູ່ໃນປຶ້ມຫົວນີ້ແມ່ນ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຜະລິດຊໍ້າ ຫຼື
ເອົາໄປນຳໃຊ້ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນ.

ຮູບແຕ້ມໂດຍ: ຄຣິສຕີນາ ແຊເມລາ ເອັນເດີລິນ

ຮູບພາບໂດຍ: ສະຖາພິນ ພຸມມະລິນໂນ (ສຳລັບຮູບພາບທີ່ບໍ່ໄດ້ລະບຸຊື່ຜູ້ຖ່າຍ)

ອອກແບບໂດຍ: ໂດມິນິກ ເລີ ຣຸກສ

This book was produced by World Education, Inc., agreement number APC-GM-0063, through Advancing Partners & Communities (APC), a five-year cooperative agreement funded by the U.S. Agency for International Development under Agreement No. AID-OAA-A-12-00047, beginning October 1, 2012."

ປຶ້ມນີ້ແມ່ນໄດ້ຖືກຜະລິດຂຶ້ນໂດຍ ອົງການເວີລ໌ດເອດຢູເຄຊັນ ພາຍໃຕ້ ຂໍ້ຕົກລົງ ເລກທີ APC-GM-0063, ໂດຍຜ່ານ Advancing Partners & Communities (APC), ເຊິ່ງເປັນ ຂໍ້ຕົກລົງຮ່ວມມື 5 ປີ ທີ່ໃຫ້ທຶນ ໂດຍ ອົງການພັດທະນາສາກົນຂອງ U.S. ພາຍໃຕ້ຂໍ້ຕົກລົງ ເລກທີ AID-OAA-A-12-00047, ເຊິ່ງເລີ່ມຕົ້ນໃນ ວັນທີ 1 ເດືອນຕຸລາ 2012.

Contents

ສາລະບານ

Introduction ບົດນຳ	6
Training ການຝຶກອົບຮົມ	8
Economic Empowerment ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານເສດຖະກິດ	16
Assistive Technologies ອຸປະກອນໃນການຊ່ວຍອຳນວຍຄວາມສະດວກ	26
Medical & Physical Rehabilitation ການຟື້ນຟູໜ້າທີ່ການທາງດ້ານການແພດ ແລະ ຮ່າງກາຍ	38
About TEAM ກ່ຽວກັບໂຄງການທີມ TEAM	48

Introduction

Disability is a part of universal human diversity.

This knowledge motivates us to regard a person with disability not as an object of charity or a burden to be assisted, but as somebody with rights, dignity, somebody that we each respect and aim to empower.

This principle of mutual respect of our differences is key. It goes beyond mere acceptance. It is about respecting and appreciating the differences that make each individual unique, whether these are linked to race, ethnicity, gender, sexual orientation, socio-economic status, age, religious or political beliefs, or functional ability. As we begin to understand each other, we can move beyond simple tolerance to embracing and celebrating the rich dimensions of diversity contained within each individual. And within our common humanity.

(Dis)Ability

The view of impairment and disability represented by the diagnostic-medical model, in which impairment is equated with disability, is not one that World Education endorses. Instead, World Education's USAID-funded TEAM Project's approach to working with persons with disabilities follows the social model in which impairment simply references a part of the body that is not functioning optimally. We believe that the heart of the problem is systemic by recognizing that more often the issue is a disabling society than disabled persons themselves.

So, rather than focusing on the impairment, we look to outcomes-based programs. Rather than segregation and exclusion, we work to ensure parents and professionals are trained and relationships are nurtured.

Our approach focuses on four main components: Training, Economic Empowerment, Assistive Technology, and Medical and Physical Rehabilitation. These together have allowed the TEAM project to take a comprehensive social approach to improving services and to have a positive change on the quality of life of persons with disabilities in Lao PDR.

We believe society can evolve. And that diversity should be celebrated.

– Bernard Franck, Technical Director,
TEAM Project, World Education Laos

ບົດນຳ

ຄວາມຮູ້ດັ່ງກ່າວນີ້ໄດ້ກະຕຸ້ນໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນວ່າຄົນທີ່ມີຄວາມພິການບໍ່ແມ່ນວັດຖຸສິ່ງຂອງທີ່ເຮັດເພື່ອການກຸສົນ ຫຼື ເປັນພາລະທີ່ຕ້ອງໄດ້ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ, ແຕ່ແມ່ນບຸກຄົນທີ່ມີສິດທິດ້ານຕ່າງໆ, ຫຼັກການຂອງການເຄົາລົບເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ ທາງດ້ານຄວາມແຕກຕ່າງທີ່ຫຼາກຫຼາຍຂອງພວກເຮົານີ້ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນ, ເຊິ່ງເປັນຫຼາຍກວ່າການຍອມຮັບ. ມັນແມ່ນການເຄົາລົບນັບຖື ແລະ ຮູ້ຄຸນຄ່າເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງທີ່ເປັນເອກະລັກຂອງແຕ່ລະບຸກຄົນ, ບໍ່ວ່າຈະກ່ຽວພັນເຖິງ ເຊື້ອຊາດ, ຊົນເຜົ່າ, ເພດ, ຄວາມສົນໃຈທາງເພດ, ສະຖານະພາບທາງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ອາຍຸ, ສາດສະໜາ ຫຼື ຄວາມເຊື່ອທາງດ້ານການເມືອງ, ຫຼື ຄວາມສາມາດໃນການໃຊ້ງານ. ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາເລີ່ມທຳຄວາມເຂົ້າໃຈເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ, ພວກເຮົາກໍ່ສາມາດ ຍອມຮັບ ແລະ ເບິ່ງຂ້າມຜ່ານຄວາມແຕກຕ່າງ ທີ່ຫຼາກຫຼາຍທີ່ມີຢູ່ໃນແຕ່ລະບຸກຄົນ ແລະ ພວກເຮົາທຸກຄົນລ້ວນແລ້ວແຕ່ແມ່ນມະນຸດຄືກັນ.

ທັດສະນະຂອງຄວາມບົກຜ່ອງ ແລະ ຄວາມພິການໂດຍຮູບແບບການບັງມະຕິ - ທາງການແພດ, ເຊິ່ງຄວາມບົກຜ່ອງແມ່ນມີຄວາມທຽບເທົ່າກັບຄວາມພິການ, ເຊິ່ງມັນບໍ່ແມ່ນຄວາມເຊື່ອຂອງອົງການເວີລ໌ດເອດຢູເຄຊັນ. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ວິທີການເຮັດວຽກກັບຄົນພິການຂອງໂຄງການ TEAM ຂອງອົງການເວີລ໌ດເອດຢູເຄຊັນ ທີ່ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກອົງການ USAID ແມ່ນໄດ້ປະຕິບັດຕາມຮູບແບບທາງດ້ານສັງຄົມທີ່ໄດ້ອ້າງອີງເຖິງຄວາມບົກຜ່ອງວ່າແມ່ນສ່ວນຫນຶ່ງຂອງຮ່າງກາຍທີ່ບໍ່ສາມາດໃຊ້ງານໄດ້ດີທີ່ສຸດ. ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າບັນຫາຫຼັກແມ່ນ ເປັນລະບົບຮັບຮູ້ຂອງຄົນໃນສັງຄົມວ່າຍາມໃດກໍ່ແມ່ນຄົນພິການທີ່ເປັນບັນຫາແຕ່ໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວສັງຄົມຕ່າງຫາກທີ່ມີບັນຫາ.

ດັ່ງນັ້ນ, ແທນທີ່ຈະເລັ່ງໃສ່ດ້ານຄວາມບົກຜ່ອງ, ພວກເຮົາຄວນເບິ່ງບັນດາຜົນໄດ້ຮັບທີ່ເປັນພື້ນຖານຂອງໂຄງການຕ່າງໆ. ແທນທີ່ຈະເບິ່ງການແບ່ງແຍກ ແລະ ການຍົກເວັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງໄດ້ເຮັດວຽກເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ພໍ່ແມ່ ແລະ ນັກວິຊາການມີອາຊີບໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ມີຄວາມສຳພັນເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວ.

ວິທີການຂອງພວກເຮົາແມ່ນສຸມໃສ່ສິ່ງປະກອບຫຼັກຄື: ການຝຶກອົບ

ຮົມ, ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ເຄື່ອງຊ່ວຍທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການຟື້ນຟູໜ້າທີ່ການທາງດ້ານການແພດ ແລະ ຮ່າງກາຍ.

ທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ໂຄງການ TEAM ນຳໃຊ້ວິທີການທາງສັງຄົມທີ່ກ້ວາງຂວາງເພື່ອປັບປຸງການບໍລິການ ແລະ ໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງໃນທາງທີ່ດີຕໍ່ຄຸນນະພາບຊີວິດຂອງຄົນພິການຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ.

ພວກເຮົາມີຄວາມເຊື່ອໝັ້ນວ່າ ສັງຄົມສາມາດປ່ຽນແປງໄດ້ເທື່ອລະເລັກລະໜ້ອຍ ແລະ ເຫັນໄດ້ເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງທີ່ຫຼາກຫຼາຍເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ຄວນໄດ້ຮັບການຍອມຮັບ.

- ກ່າວໂດຍ ທ່ານ ເບີນາດ ແພງກ໌,
ຜູ້ອຳນວຍການດ້ານວິຊາການໂຄງການ ຂອງ
ອົງການເວີລ໌ດເອດຢູເຄຊັນ ປະຈຳລາວ

Training

ການຝຶກອົບຮົມ

KARINA PONT, A CONSULTANT FOR HI, OVERSEES THE STAFF FROM THE EARLY CHILDHOOD DEVELOPMENT CLINIC AND CMR IN SIMULATING FINE MOTOR SKILLS DEVELOPMENT EXERCISES (PHOTO: SAMANTHA PIKE/WEI)

ກາຣິນາ ປົງ, ທີ່ປຶກສາຂອງ HI, ກຳລັງສ້າງເກດເບິ່ງພະນັກງານຢູ່ຫ້ອງພັດທະນາການເດັກນ້ອຍແຕ່ເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ພະນັກງານ CMR ໃນການຝຶກແບບທັກສະການຈັບວັດຖຸ (ຮູບພາບໂດຍ: ຊາແມນຕາ ໄພກ/WEI)

TEAM'S TRAINING COMPONENT IS FOCUSED ON THE IMPROVEMENT IN KNOWLEDGE, SKILLS AND ATTITUDE OF REHABILITATION PERSONNEL AND MEDICAL STAFF. WE UNDERSTAND THAT THE HANDS THAT COMPASSIONATELY SUPPORT PERSONS WITH DISABILITIES ON THEIR JOURNEYS TOWARD GREATER QUALITY OF LIFE ALSO THEMSELVES NEED GUIDANCE.

ອົງປະກອບການຝຶກອົບຮົມຂອງໂຄງການ ແມ່ນສຸມໃສ່ການປັບປຸງດ້ານຄວາມຮູ້, ທັກສະ ແລະ ທັດສະນະຄະຕິຂອງວິຊາການພື້ນຟູໜ້າທີ່ການ ແລະ ແພດໝໍ. ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈວ່າການຍິນມີເຂົ້າໄປຊ່ວຍເຫຼືອດ້ວຍຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈຕໍ່ຜູ້ທີ່ມີຂໍ້ຈຳກັດດ້ານຄວາມສາມາດ ແລະ ຄວາມພິການໃຫ້ກ້າວເດີນໄປສູ່ຄຸນນະພາບຊີວິດທີ່ດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່ານັ້ນ ພວກເຂົາເຈົ້າຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການເອົາໃຈໃສ່.

Saychai's story

Sign language training was life-changing for Saychai Syphaxay and a significant point on his career path. After 3 months of training in Thailand under the Inclusive Education Center (IEC)-TEAM project, he was assigned to be a teacher at Vientiane Special Education School. He now communicates competently with his students and they speak of him with admiration.

ເລື່ອງຂອງ ສາຍໃຈ

ການຝຶກອົບຮົມພາສາມືໄດ້ປ່ຽນແປງຊີວິດຂອງ ທ້າວ. ສາຍໃຈ ສີພະໄຊ ແລະ ເປັນຈຸດທີ່ສຳຄັນໃນເສັ້ນທາງການເຮັດວຽກຂອງລາວ. ຫຼັງຈາກການຝຶກອົບຮົມ 3 ເດືອນຢູ່ປະເທດໄທ ພາຍໃຕ້ໂຄງການ IEC-TEAM, ລາວໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຄູສອນ ຢູ່ທີ່ໂຮງຮຽນການສຶກສາພິເສດນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ. ປະຈຸບັນນີ້ລາວສາມາດສື່ສານກັບນັກຮຽນຂອງລາວໄດ້ເປັນ

ນຢ່າງດີ ແລະ ພວກເຂົາກໍ່ເວົ້າເຖິງລາວດ້ວຍ
ຄວາມດ້ວຍຄວາມນັບຖື ແລະ ເພິ່ງພໍໃຈ.

Jovue's story

Dr. Jovue Yianouvong, from the Luang Prabang Provincial Hospital, was trained on the fundamentals of Rehabilitation Medicine for a month and participated in several workshops and 2 study tours in Thailand as part of the FMT-TEAM project. In his journey to develop himself as a future rehabilitation professional, he has been mentored and supported by Associate Professor Dr. Bouathep Phoumindr, Vice-Dean of the Faculty of Medical Technology (FMT) in the University of Health Sciences.

As the only qualified doctor specializing in Rehabilitation Medicine in Lao PDR, Dr. Bouathep

is passionate about paving the way for the next generation of doctors in Rehabilitation Medicine. She believes their success is essential to meeting the growing rehabilitation needs in the country.

Dr. Jovue sees those needs every day. In his work, he aids persons who are ill or have had a physical trauma, such as strokes, some of whom are bedridden and many of whom are very poor. He trains them and their family members on how to stretch and strengthen their muscles with daily routines to improve their overall health and chances of recovery.

ເລື່ອງຂອງ ຈົວູ

ດຣ. ຈົວ ເຢຍນູຈິງເຕັງ, ຈາກໂຮງໝໍແຂວງຫລວງພະບາງໄດ້ຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບພື້ນຖານທາງດ້ານການແພດພື້ນຟູໜ້າທີ່ການເປັນເວລາໜຶ່ງເດືອນ ແລະ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມຫຼາຍໆຄັ້ງ ແລະ ໄດ້ໄປທັດສະນະສຶກສາຢູ່ປະເທດໄທ ສອງຄັ້ງ ເຊິ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການສະໜັບສະໜູນຈາກໂຄງການ FMT-TEAM. ໃນການເດີນທາງເພື່ອພັດທະນາຕົນເອງໃຫ້ເປັນມືອາຊີບທາງດ້ານການຟື້ນຟູໜ້າທີ່ການໃນອະນາຄົດ, ລາວໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳ ແລະ ສະໜັບສະໜູນຈາກ ທ່ານ ຮສ. ດຣ. ບົວເທບ ພູມິນ, ຮອງຄະນະບໍດີ ຄະນະເຕັກນິກການແພດ (FMT), ມະຫາວິທະຍາໄລວິທະຍາສາດ ສຸຂະພາບ.

ໃນຖານະທີ່ເປັນທ່ານໝໍ ທີ່ມີຄຸນວຸດທິ ຊ່ຽວຊານດ້ານການແພດພື້ນຟູ

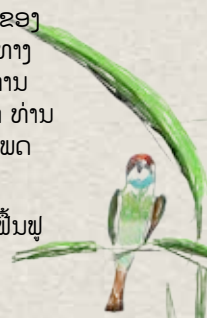
SAYCHAI SYPHAXAY USES SIGN LANGUAGE TO TEACH HIS CLASS ENGLISH (PHOTO: SAMANTH PIKE/WEI)

ສາຍໃຈ ສີພະໄຊ ສອນພາສາອັງກິດ ຢູ່ໃນຫ້ອງຮຽນ ໂດຍນຳໃຊ້ພາສາມື (ຮູບພາບໂດຍ: ສະແມນຕາ ໄພັກ/WEI)

I had never learned sign language - not even the basics. Then the project sent us for the training and I am now able to communicate. The reason that I wanted to learn sign language was to be able to teach students with hearing impairments. - Saychai Syphaxay

ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍຮຽນພາສາມື - ແມ້ແຕ່ຂັ້ນພື້ນຖານມາກ່ອນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ໂຄງການກໍ່ໄດ້ສົ່ງພວກຂ້າພະເຈົ້າໄປຝຶກອົບຮົມ ແລະ ປະຈຸບັນຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ສາມາດສື່ສານພາສາມືໄດ້. ເຫດຜົນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງການຮຽນພາສາມືແມ່ນເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມສາມາດສອນນັກຮຽນທີ່ມີຄວາມບົກພ່ອງທາງການໄດ້ຍິນ - ສາຍໃຈ ສີພະໄຊ

ASSOC. PROF. DR. BOUATHEP ADVISES DR. JOVUE YIANOUVONG FROM THE LUANG PRABANG PROVINCIAL HOSPITAL (PHOTO: SARA ENGELHARD/WEI)

ທ່ານ ຮສ. ດຣ. ບົວເທບ ໃຫ້ຄໍາແນະນຳແກ່ ທ່ານ ດຣ. ຈິວ ຈາກໂຮງໝໍ ແຂວງຫລວງພະບາງ (ຮູບພາບໂດຍ: ຊາຣາ ແອງໂກຣາດ/ ອົງການເວີລ໌ດເອຢູເຄຊັນ ປະຈຳລາວ)

ໜ້າທີ່ການພຽງຜູ້ດຽວໃນ ສປປ ລາວ, ທ່ານ ຮສ. ດຣ. ບົວເທບ ພົມມິ ມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນໃນການເປີດກວ້າງວິຊາການກ່ຽວກັບການແພດພື້ນ ພູໜ້າທີ່ການໃຫ້ກັບແພດໝໍ ລຸ້ນຕ່າງໄປ. ທ່ານເຊື່ອວ່າຄວາມສໍາເລັດ ຂອງພວກເຂົາແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນຕໍ່ກັບຄວາມຕ້ອງການທີ່ມີຫຼາຍຂຶ້ນ ທາງດ້ານການຟື້ນຟູໜ້າທີ່ການພາຍໃນປະເທດ.

ດຣ. ຈິວ ເຫັນໄດ້ເຖິງຄວາມຈຳເປັນເຫຼົ່ານັ້ນໃນທຸກໆມື້. ໃນການ ເຮັດວຽກຂອງລາວ, ລາວໄດ້ຊ່ວຍເຫຼືອຄົນທີ່ເຈັບປ່ວຍຫລືມີການ ບາດເຈັບທາງດ້ານຮ່າງກາຍເຊັ່ນ: ເສັ້ນເລືອດອຸດຕັນ, ຈຳນວນໜຶ່ງ ແມ່ນນອນຢູ່ກັບຕຽງ ແລະ ຫຼາຍຄົນເປັນຜູ້ທຸກຍາກຫຼາຍ. ລາວຝຶກແອບພວກເຂົາ ແລະ ສະມາຊິກໃນຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ ກ່ຽວກັບວິທີການຍຶດເສັ້ນສາຍ ແລະ ເສີມສ້າງກ້າມຊີ້ນໃຫ້ແຂງແຮງ ດ້ວຍກິດຈະກຳປະຈຳວັນເພື່ອເຮັດໃຫ້ສຸຂະພາບໂດຍລວມດີຂຶ້ນ ແລະ ມີໂອກາດຟື້ນໂຕເປັນປົກກະຕິ.

Sengduane's story

Sengdueane Phommy is a graduate of FMT with a Physical Therapy degree but was working as a masseur for tourists in Luang Prabang until the Lao Friends Hospital for Children (LFHC) hired him as a physical therapist for children. Since then he has been involved in the compassionate rehabilitation care of many inspiring cases at the hospital.

Before the training, I had very limited knowledge about rehabilitation medicine and its practice. I used to think physical therapy and rehabilitation were the same thing, but the training changed my perspective. It helped me realize physical therapy is just one component of rehabilitation. My duty is now to share this in my hospital team- Dr. Jovue Yianouvong

ກ່ອນການຝຶກອົບຮົມ, ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມຮູ້ທີ່ຈຳກັດຫຼາຍກ່ຽວກັບການແພດພື້ນພູໜ້າທີ່ການ ແລະ ການປະຕິບັດຕົວຈິງຂອງ ວຽກງານດັ່ງກ່າວ. ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍຄິດວ່າ ກາຍະພາບບໍາບັດ ແລະ ການຟື້ນຟູໜ້າທີ່ການແມ່ນສິ່ງດຽວກັນ, ແຕ່ການຝຶກອົບຮົມ ໄດ້ປ່ຽນແປງທັດສະນະຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ມັນໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ກາຍະພາບບໍາບັດ ເປັນພຽງອົງປະກອບໜຶ່ງຂອງການ ຟື້ນຟູໜ້າທີ່ການເທົ່ານັ້ນ. ໜ້າທີ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕອນນີ້ແມ່ນການແບ່ງປັນຄວາມຮູ້ດັ່ງກ່າວໃຫ້ທີມງານໂຮງໝໍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ

- ທ່ານ ດຣ. ຈິວ

Lah, as he is known, has gradually taken on more responsibility and developed his skills and confidence working side by side with mentor Janice Lo, a Canadian physical therapist volunteer. In addition, he spent 2 months in Thailand for Occupational Therapy (OT) training and completed a 3-day course on Hand Splint Fabrication in Vientiane under the Center for Medical Rehabilitation (CMR)-TEAM project.

In the future, Lah hopes to continue to develop his skills and gain experience from more training and will continue doing what he loves: being a physical therapist.

ເລື່ອງຂອງ ແສງເດືອນ

ແສງເດືອນ ພິມມີ (ຫຼ້າ) ໄດ້ຈົບການສຶກສາດ້ານກາຍຍະພາບບໍາບັດ ຈາກຄະນະເຕັກນິກການແພດ ແລະ ໄດ້ເຮັດວຽກເປັນໝູ່ນວດ ສໍາລັບ ນັກທ່ອງທ່ຽວຢູ່ແຂວງຫລວງພະບາງ ກ່ອນທີ່ໂຮງໝໍເພື່ອນລາວສໍາລັບ ເດັກນ້ອຍ (LFHC) ຈະຈ້າງລາວມາເປັນນັກກາຍະພາບບໍາບັດສໍາລັບ ເດັກນ້ອຍ. ນັບຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາລາວໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມເບິ່ງແຍງການຟື້ນຟູໜ້າທີ່ ການດ້ວຍຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈທີ່ໄດ້ສ້າງແຮງບັນດານໃຈໃຫ້ກັບ ຫຼາຍໆກໍລະນີຢູ່ໂຮງໝໍແຫ່ງນີ້.

ຫຼ້າ ໄດ້ຄ່ອຍໆມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ພັດທະນາທັກ ສະ ແລະ ຄວາມຫມັ້ນໃຈຂອງລາວໂດຍເຮັດວຽກຄຽງບ່າຄຽງໄລກັບ ຜູ້ຊີ້ນຳ ທ່ານ ນາງ ເຈນນິສ ໂລ, ອາສາສະຫມັກກາຍະພາບບໍາບັດ ຈາກ ປະເທດການາດາ. ນອກຈາກນັ້ນ, ລາວໄດ້ໃຊ້ເວລາ ສອງເດືອນໃນ ປະເທດໄທເພື່ອເຂົ້າຮ່ວມຝຶກອົບຮົມດ້ານກິດຈະກຳບໍາບັດ (OT) ແລະ ຈົບຫຼັກສູດຝຶກອົບຮົມ ສາມມື້ ໃນການເຮັດເຄື່ອງຄໍ້າຊຸມຢູ່ນະຄອນ ຫຼວງວຽງຈັນ ພາຍໃຕ້ໂຄງການຂອງສູນການແພດຟື້ນຟູໜ້າທີ່ການ (CMR) - TEAM.

ໃນອະນາຄົດ, ຫຼ້າ ຫວັງວ່າຈະສືບຕໍ່ພັດທະນາທັກສະຂອງຕົນ ເອງ ແລະ ເພີ່ມປະສິດການຈາກການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ຈະສືບຕໍ່ເຮັດໃນສິ່ງທີ່ລາວຮັກຄື: ການເປັນນັກກາຍະພາບບໍາບັດ.

I want to help Lao people, especially children in Luang Prabang who are in need and suffer from their health issues, to have a better quality of life.
- Sengdeuane Phommmy

ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງການຊ່ວຍເຫຼືອປະຊາຊົນລາວ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນເດັກນ້ອຍຢູ່ ໃນແຂວງຫລວງພະບາງ ຜູ້ທີ່ຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ທຸກທໍລະມານຈາກ ບັນຫາດ້ານສຸຂະພາບຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເພື່ອໃຫ້ມີຄຸນະພາບຊີວິດທີ່ດີຂຶ້ນ. - ແສງເດືອນ ພິມມີ

LAH PRACTICING HOW TO FORM A HAND SPLINT AT THE TRAINING ORGANIZED BY CMR (PHOTO: MONTHONG LUANGSIDA/WEI)

ຫຼ້າ ຝຶກແອບວິທີການເຮັດເຄື່ອງຄໍ້າຊຸມຢູ່ໃນໄລຍະການຝຶກອົບຮົມທີ່ຈັດໂດຍ CMR (ຮູບພາບໂດຍ: ມິນທອງ ຫຼວງສິດາ/WEI)

NURSE VIENG EXAMINES A PATIENT AND SHOWS THE NEW ASSESSMENT FORM DEVELOPED FOR PATIENTS AFTER RETURNING FROM HER TRAINING AT KHON KAEN UNIVERSITY (KKU) ພະຍາບານ ວຽງ ກຳລັງກວດເບິ່ງຄົນເຈັບ ແລະ ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນແບບຟອມການປະເມີນທີ່ໃຊ້ກັບຄົນເຈັບພາຍຫຼັງກັບຄືນຈາກການຝຶກອົບຮົມທີ່ມະຫາວິທະຍາໄລ ຂອນແກ່ນ, ປະເທດໄທ

Helping people find their voice

After a month of speech therapy training in Thailand as part of the CMR-TEAM project, Nurse Vieng Xaiyasin has been applying her new skills and knowledge in her work.

Recently, after Catholic Relief Services (CRS), also a TEAM sub-recipient, enabled 8 people to undergo cleft palate surgery in Vientiane, she used her knowledge and skills and some of the materials she had designed after the training to help the CRS patients improve their speech and went the extra mile to help even when the patients returned home.

Nurse Vieng has received refresher training and follow-up monitoring by the lecturers from Thailand, and continues to use them as sources of inspiration and knowledge when she has a difficult case or needs some advice and support.

ການຊ່ວຍເຫຼືອຄົນໃຫ້ສາມາດເວົ້າໄດ້

ຫຼັງຈາກທີ່ສຳເລັດການຝຶກອົບຮົມຫນຶ່ງເດືອນທາງດ້ານອັດຖະບຳບັດ (ການບຳບັດທາງການເວົ້າ) ເຊິ່ງແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ສູນການແພດຟື້ນຟູໜ້າທີ່ການ ແລະ ໂຄງການ ທີມ TEAM ຂອງ ອົງການເວີລ໌ດເອດຢູເຄຊັນ ປະຈຳລາວ, ນາງພະຍາບານ ວຽງ ໄຊຍະສິນ ຈາກໂຮງຫມໍມະໂຫສິດກໍໄດ້ນຳເອົາບົດຮຽນ ແລະ ທັກສະໃໝ່ໆມາປະຕິບັດເຂົ້າໃນການເຮັດວຽກຂອງລາວ.

ຫວ່າງບໍ່ດົນມານີ້, ພະຍາບານວຽງ ກໍໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ແລະ ຊ່ວຍສະ

ທັບສະໜູນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຂອງອົງການບັນເທົາທຸກຄາໂຕລິກ (CRS) ທີ່ເປັນອົງການໜຶ່ງໄດ້ຮັບທຶນຊ່ວຍເຫຼືອຍ່ອຍຈາກໂຄງການ TEAM ໃນການຜ່າຕັດປາກແຫວ່ງເພດານໄວ້ຢູ່ທີ່ໂຮງໝໍມະໂຫສິດ. ພະຍາບານວຽງ ໄດ້ນຳໃຊ້ຄວາມຮູ້ ແລະ ທັກສະ ພ້ອມທັງຄຸ້ມຄົມທີ່ຕົນໄດ້ອອກແບບຫຼັງຈາກຈົບການຝຶກອົບຮົມ ເພື່ອນຳມາຊ່ວຍໃນການປັບປຸງທັກສະການເວົ້າ ຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຜ່າຕັດປາກແຫວ່ງເພດານໄວ້ ແລະ ພະຍາບານວຽງ ກໍຍັງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຕິດຕາມຫຼັງຈາກທີ່ພວກເຂົາກັບຄືນເມືອບ້ານ.

ພະຍາບານວຽງ ຍັງໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມການຝຶກອົບຮົມທົບທວນບົດຮຽນ ແລະ ໄດ້ຮັບການຕິດຕາມຈາກຄະນະອາຈານຈາກປະເທດໄທ. ພະຍາບານວຽງ ຈະສືບຕໍ່ນຳໃຊ້ບົດຮຽນທີ່ຕົນໄດ້ຮຽນມາເປັນແຮງບັນດານໃຈ ແລະ ເປັນຄວາມຮູ້ໃນເວລາທີ່ຕົນພົບກັບກໍລະນີຂອງຄົນເຈັບທີ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ຫຼື ຕ້ອງການຄຳແນະນຳຕ່າງໆ.

Wongkham's story

Two years after graduating, Vientiane-based Wongkham Seepanya, a paediatric physical therapist at the Center for Medical Rehabilitation (CMR), underwent 2 months of Occupational Therapy training in Thailand, supported by TEAM. Excited at the chance to extend her skills and knowledge through the training, she returned with a new outlook on her profession and an

understanding of the importance of, and links between, the different professions and skills needed for comprehensive rehabilitation.

"I only knew about physical therapy before the training. Now I understand why occupational therapy is also essential for rehabilitation. Before, I only helped my patients with stretching and exercising their muscles, but now I can assist with their daily routines and activities essential for life, such as dressing and using tools to eat or drink," she explains.

ເລື່ອງຂອງ ຫວ່ອງຄຳ

ນາງ ຫວ່ອງຄຳ ສີປັນຍາ ແມ່ນນັກກາຍະພາບບຳບັດເດັກນ້ອຍ ປະຈຳຢູ່ສູນການແພດພື້ນຟູໜ້າທີ່ການນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ເປັນເວລາ 2 ປີຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ຮຽນຈົບ, ລາວໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມການຝຶກອົບຮົມ 2 ເດືອນກ່ຽວກັບວຽກງານກິດຈະກຳບຳບັດຢູ່ທີ່ປະເທດໄທ ໂດຍການສະໜັບສະໜູນຈາກໂຄງການ TEAM. ລາວມີຄວາມຮູ້ສຶກດີໃຈທີ່ໄດ້ຮັບໂອກາດພັດທະນາທັກສະ ແລະ ຄວາມຮູ້ຂອງຕົນຜ່ານການຝຶກອົບຮົມ. ຫຼັງຈາກການຝຶກອົບຮົມ, ລາວໄດ້ກັບມາພ້ອມກັບຄວາມຫວັງໃໝ່ໃນໜ້າວຽກຂອງຕົນ ແລະ ເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມສຳຄັນໃນການເຊື່ອມໂຍງລະຫວ່າງໜ້າວຽກ ແລະ ທັກສະທີ່ຈຳເປັນໃນຂະແໜງການຟື້ນຟູໜ້າທີ່ການທີ່ເໝາະສົມ.

I became a physical therapist because I love working with children. When I see children with impairment, I want to be able to help them function more effectively. - Wongkham

ຂ້ອຍເລືອກທີ່ຈະເປັນນັກກາຍະພາບບຳບັດຍ້ອນວ່າຂ້ອຍເປັນຄົນຮັກເດັກນ້ອຍ ແລະ ທຸກໆຄັ້ງທີ່ຂ້ອຍເຫັນເດັກນ້ອຍທີ່ມີຄວາມພິການ ຂ້ອຍຢາກມີຄວາມສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຂົາກັບຄືນມາໃຊ້ງານຢ່າງມີປະສິດທິພາບໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ - ຫວ່ອງຄຳ

ຫວ່ອງຄຳ ອະທິບາຍວ່າ: "ກ່ອນທີ່ຈະເຂົ້າຮ່ວມຝຶກອົບຮົມ ຂ້ອຍຮູ້ພຽງແຕ່ວຽກກາຍະພາບບຳບັດເທົ່ານັ້ນ. ປະຈຸບັນນີ້ຂ້ອຍເຂົ້າໃຈແລ້ວວ່າເປັນຫຍັງກິດຈະກຳບຳບັດຈຶ່ງມີຄວາມສຳຄັນເຊັ່ນກັນໃນຂະແໜງການຟື້ນຟູໜ້າທີ່ການ. ກ່ອນໜ້ານີ້ ຂ້ອຍພຽງແຕ່ຊ່ວຍຄົນເຈັບໃນການຝຶກແອບກ້າມຊີ້ນ, ແຕ່ວ່າຕອນນີ້ ຂ້ອຍສາມາດຊ່ວຍຄົນເຈັບໃນການເຮັດກິດຈະກຳປະຈຳວັນເຊັ່ນ: ການນຸ່ງເຄື່ອງ, ການນຳໃຊ້ອຸປະກອນຕ່າງໆ ໃນການກິນ ຫຼື ດື່ມນ້ຳ."

MS. WONGKHAM SEEPANYA ASSISTS MOUAY (HER PATIENT) TO GET DRESSED. MOUAY COULD NOT DRESS HERSELF BEFORE AS SHE HAS CEREBAL PALSY (CP), BUT, WITH THE HELP OF WONGKHAM, SHE IS NOW CAPABLE OF DOING SO

ນ.ຫວ່ອງຄຳ ສີປັນຍາ ຊ່ວຍ ນ້ອງໝວຍ (ຄົນເຈັບຂອງລາວ) ໃນການນຸ່ງເຄື່ອງ. ກ່ອນໜ້ານີ້ ໝວຍ ບໍ່ສາມາດຊ່ວຍເຫຼືອຕົນເອງໄດ້ ເນື່ອງຈາກຄວາມພິການທາງສະໝອງ, ແຕ່ຍ້ອນການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກ ຫວ່ອງຄຳ, ໝວຍ ຈຶ່ງສາມາດນຸ່ງເຄື່ອງເອງໄດ້

An abstract painting with a textured, layered appearance. The top half features a bird, possibly a hummingbird, in shades of blue, green, and white. The bottom half shows two fish, one larger and one smaller, in similar color palette. The background is a mix of light and dark tones with visible brushstrokes and a sense of depth.

Economic Empowerment

ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ
ທາງດ້ານເສດຖະກິດ

BOUNLORD PADCHAIKHA WAITS FOR CUSTOMERS IN HER SMALL FAMILY SHOP SUPPORTED BY LDPA
ບຸນລອດ ພັດໃຈຄາ ລໍຖ້າລູກຄ້າຢູ່ຮ້ານຂາຍເຄື່ອງຍ່ອຍຂອງຄອບຄົວຂອງລາວ ທີ່ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກ LDPA

CHANVONG SENGCHANLATSAMY (LEFT), A UXO-SURVIVOR AND LDWDC SEWING TRAINEE, IS DESIGNING CLOTHES WITH HER TEACHER, VILAYVANH PHANVILAY
ຈັນວົງ ແສງຈັນລັດສະໝີ (ຊ້າຍ), ຜູ້ລອດຊີວິດຈາກອຸປະຕິເຫດລະເບີດບໍ່ທັນແຕກທີ່ຕົກຄ້າງ ແລະ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຝຶກອົບຮົມ ຕັດຫຍິບ ຢູ່ສູນ LDWDC, ກຳລັງອອກແບບເສື້ອຜ້າກັບຄູ່ຝຶກຂອງລາວ, ວິໄລວັນ ພັນວິໄລ

ECONOMIC INDEPENDENCE IS THE TEAM PROJECT'S ASPIRATION FOR PERSONS WITH DISABILITY AND THEIR FAMILIES. IN THE CONTEXT OF AN OFTEN-DISABLING SOCIETY, WE FOCUS ON HOW THEY CAN GENERATE INCOME, AND WE PROVIDE SUPPORT FOR THEIR PATH TOWARDS SELF-SUFFICIENCY SO THEY ARE ABLE TO AFFORD THE ADDITIONAL COSTS RELATED TO THE DISABILITY AND IMPROVE THEIR STANDARD OF LIVING.

ຄວາມຝັນຂອງໂຄງການ TEAM ຄືເຮັດໃຫ້ຄົນພິການ ແລະ ຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າມີຄວາມເປັນເອກະລາດທາງດ້ານເສດຖະກິດ. ໃນບໍລິບົດຂອງການຕັດສິດທາງສັງຄົມ, ພວກເຮົາໄດ້ສຸມໃສ່ສິ່ງທີ່ບຸກຄົນ ຫຼື ຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາເຈົ້າສາມາດເຮັດໄດ້ເພື່ອສ້າງລາຍຮັບ ແລະ ພວກເຮົາສະໜັບສະໜູນເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າສາມາດລ້ຽງກຸ່ມຕົນເອງ ຢ່າງໜ້ອຍກໍເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາສາມາດຈ່າຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມພິການ ແລະ ປັບປຸງມາດຕະຖານການດຳລົງຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ດີຂຶ້ນ.

Towards competence with confidence

"The Lao Disabled Women's Development Centre (LDWDC) in Vientiane is a place where we build, support and train the capacity of people with disabilities. They will not only improve their skills but also their livelihoods," explains the Centre's Director, Chanhpheng Sivila. "This will help disabled people think and make decisions for themselves."

The vocational training in sewing, weaving and paper crafts that the Centre offers is supplemented with English, math, computing skills, sign language, life skills and financial literacy as part of a 6-month program for women with disability from provincial areas.

Touy Xaysongkham dreams of opening her own sewing shop when she gets back to Houaphanh Province. What will certainly contribute to the 23-year-old's future success is the self-confidence she has gained through participating in activities to which she had not previously been exposed. She feels strengthened too by the friendship and solidarity that have come with the realization that she is not alone in her disability.

Rather than starting their own businesses, many of Touy's fellow students plan to look for employment after their course. Their confidence comes not only from knowing they have been taught the right life skills, but also how to apply for a job and to conduct themselves in the work place.

ກ້າວສູ່ຄວາມສາມາດດ້ວຍຄວາມຫມັ້ນໃຈ

"ສູນພັດທະນາແມ່ຍິງພິການລາວ (LDWDC) ແມ່ນສະຖານທີ່ທີ່ພວກເຮົາໄດ້ສ້າງຄວາມສາມາດ, ສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຝຶກອົບຮົມຄວາມອາດສາມາດໃຫ້ແກ່ຄົນພິການ. ພວກເຂົາເຈົ້າບໍ່ພຽງແຕ່ໄດ້ປັບປຸງທັກສະຂອງຕົນເທົ່ານັ້ນແຕ່ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງພວກເຂົາກໍຍັງໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃຫ້ດີຂຶ້ນເຊັ່ນກັນ," ການຊີ້ແຈງຂອງ ທ່ານ ນາງ ຈັນເພັງ ສິວິລາ ຜູ້ອຳນວຍການສູນ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ຈະຊ່ວຍຄົນພິການໃຫ້ໄດ້ຄິດ ແລະ ເຮັດການຕັດສິນໃຈດ້ວຍຕົນເອງ.

ນອກຈາກການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບທາງດ້ານ ການຕັດຫຍິບ, ການຕຳຫຼກ ແລະ ການເຮັດຫັດຖະກຳເຈ້ຍ ແລ້ວ ທາງສູນຍັງໄດ້ສອນເພີ່ມວິຊາພາສາອັງກິດ, ຄະນິດສາດ, ທັກສະການໃຊ້ຄອມພິວເຕີ, ພາສາມື, ທັກສະການດຳລົງຊີວິດ ແລະ ຄວາມຮູ້ພື້ນຖານທາງດ້ານການເງິນ ເຊິ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງໂຄງການຝຶກອົບຮົມໄລຍະເວລາ 6 ເດືອນໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງພິການທີ່ມາຈາກແຂວງຕ່າງໆ.

ຕຸ້ຍ ໄຊສິງຄາມ ຝັນຢາກເປີດຮ້ານຕັດຫຍິບຂອງລາວເອງເມື່ອເວລາລາວກັບໄປແຂວງຫົວພັນ. ສິ່ງທີ່ຈະນຳລາວໄປສູ່ຄວາມສຳເລັດໃນອະນາຄົດຂອງຄົນອາຍຸ 23 ປີ ນັ້ນກໍຄື ຄວາມຫມັ້ນໃຈໃນຕົນເອງຫຼາຍຂຶ້ນໂດຍຜ່ານການເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳຕ່າງໆທີ່ລາວບໍ່ເຄີຍໄດ້ຮັບມາກ່ອນ. ພ້ອມດຽວກັນ, ລາວຍັງມີຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນຈາກມິດຕະພາບ ແລະ ຄວາມສາມັກຄີທີ່ມາພ້ອມກັບຄວາມຈິງທີ່ລາວບໍ່ແມ່ນຄົນດຽວທີ່ມີຄວາມພິການ.

ແທນທີ່ຈະເລີ່ມຕົ້ນເຮັດທຸລະກິດຂອງຕົນເອງ, ເພື່ອນນັກສຶກສາຫຼາຍຄົນໃນລຸ້ນດຽວກັບ ຕຸ້ຍ ກໍມີແຜນທີ່ຈະຊອກຫາວຽກເຮັດງານທຳພາຍຫຼັງການຮຽນຈົບຫຼັກສູດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຄວາມຫມັ້ນໃຈຂອງພວກເຂົາບໍ່ພຽງແຕ່ ໄດ້ຮຽນຮູ້ເຖິງທັກສະການດຳລົງຊີວິດທີ່ຖືກຕ້ອງເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງຮູ້ວິທີການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ການປະພຶດຕົນຢູ່ໃນສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ.

The best part is meeting friends also living with an impairment - some have disabilities much more severe than mine. It inspires me to see them face challenges every day and still not give up. - Touy Xaysongkham

ສ່ວນໜຶ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດແມ່ນການໄດ້ພົບປະກັບຫມູ່ເພື່ອນທີ່ດຳລົງຊີວິດຢູ່ກັບຄວາມບົກຜ່ອງເຊັ່ນກັນ - ບາງຄົນມີຄວາມພິການທີ່ຮຸນແຮງຫຼາຍກ່ວາເຂົາພະເຈົ້າອີກ. ແຮງບັນດານໃຈໃຫ້ເຂົາພະເຈົ້າໄດ້ມາຈາກການທີ່ເຫັນພວກເຂົາປະເຊີນໜ້າກັບສິ່ງທ້າທາຍຕ່າງໆໃນທຸກໆມື້ ແລະ ກໍຍັງບໍ່ເຄີຍຍອມແພ້. - ຕຸ້ຍ ໄຊສິງຄາມ

BOUNMY PROUDLY
SHOWS HER
PAPER CRAFTING
PRODUCTS

ບຸນມີ ມີຄວາມພູມໃຈ
ທີ່ໄດ້ສະແດງໃຫ້
ເຫັນຜະລິດຕະພັນ
ຫັດຖະກຳເຈ້ຍຂອງ
ລາວ

SIENG LUENGKHAM
SHOWS HER SHOP
AND HER SEWING
PRODUCTS IN
NOVEMBER 2016

ຊຽງ ເລືອງຄຳ ມີຄວາມ
ພູມໃຈທີ່ໄດ້ສະແດງໃຫ້
ເຫັນຮ້ານຕັດຫຍິບ ແລະ
ຜະລິດຕະພັນຂອງລາວ
ໃນເດືອນ ພະຈິກ ປີ 2016

In the future, I wish to learn more modern techniques of sewing and cutting, such as making suits and different styles of clothing. - Sieng Luengkham

ໃນອະນາຄົດ, ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງການຮຽນຮູ້ເຕັກນິກ
ການຕັດ ແລະ ການຫຍິບ ທີ່ທັນສະໄຫມກ່ວາເກົ່າເຊັ່ນ:
ການຕັດຊຸດແບບສາກົນ ແລະ ການຕັດເຄື່ອງນຸ່ງຫຼາຍໆແບບທີ່
ແຕກຕ່າງກັນ. - ຊຽງ ເລືອງຄຳ

Turning dreams into reality

Two women who have made their dream a reality after attending the 6-month LDWDC vocational training course are Sieng Luengkham and Bounmy Silavong.

Sieng is a 22-year old Khmu woman from Xieng Khouang Province. Because she has Pott Disease, a form of tuberculosis that affects the spine, walking has always been difficult for her.

After her training, she returned home and started her own sewing business. People from her neighborhood come to her for shirts, skirts, and

student nametags on school uniforms. Though the shop is still small, it is the fulfillment of a childhood dream, and she has ambitions for future expansion.

Bounmy, who has not been able to stand or walk since a childhood fall from a rice terrace, graduated from the LDWDC training program with the skills and knowledge to set up a paper crafting business. Although her first intention had been to learn to sew, her financial literacy training and a savvy assessment of the marketplace prompted her to switch. Returning home after the course, she sold 7 baskets, showing her decision had been the right one.

The students benefit greatly from this opportunity in terms of both technical and life skills development. The job readiness training is very helpful for them when they complete an internship in a factory, company, or store. They can use what they learned from the training and apply that knowledge to their work. - Lapkeo Somchanmarong, LDPA Project Coordinator

ນັກສຶກສາວິຊາຊີບໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຈາກໂອກາດນີ້ໃນດ້ານການພັດທະນາທັກສະຊີວິດ ແລະ ວິຊາການ. ການຝຶກອົບຮົມເພື່ອກຽມຄວາມພ້ອມໃນການສະໜັກງານແມ່ນເປັນປະໂຫຍດຫຼາຍສໍາລັບພວກເຂົາ ໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາສໍາເລັດການຝຶກງານຈາກໂຮງງານ, ບໍລິສັດ, ຫຼື ຮ້ານຄ້າ. ພວກເຂົາສາມາດນໍາໃຊ້ສິ່ງທີ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ໝູນໃຊ້ຄວາມຮູ້ເຫຼົ່ານັ້ນເຂົ້າໃນວຽກງານຂອງຕົນ. - ລັບແກ້ວ ສົມຈັນມະວົງ, ຜູ້ປະສານງານໂຄງການ LDPA

ປ່ຽນຄວາມຝັນໃຫ້ເປັນຈິງ

ແມ່ຍິງສອງຄົນທີ່ເຮັດໃຫ້ຄວາມຝັນຂອງເຂົາເຈົ້າກາຍມາເປັນຄວາມຈິງພາຍຫຼັງເຂົ້າຮ່ວມຫຼັກສູດການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ 6 ເດືອນຢູ່ LDWDC ຄື: ນາງ ຊຽງ ເລືອງຄໍາ ແລະ ນາງ ບຸນມິ ສິລະວົງ.

ຊຽງ ແມ່ນແມ່ຍິງ ຊົນເຜົ່າກຶມມຸ ອາຍຸ 22 ປີ ຈາກແຂວງຊຽງຂວາງ. ເນື່ອງຈາກວ່າລາວມີພະຍາດ ວັນນະໂລກກະດູກສັນຫຼັງ ຊະນິດໜຶ່ງ ທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ກະດູກສັນຫຼັງ, ເຮັດໃຫ້ລາວຍ່າງໄປມາທຸກຄັ້ງມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ.

ຫຼັງຈາກການຝຶກອົບຮົມ, ລາວໄດ້ກັບຄືນບ້ານ ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນທຸລະກິດຕັດຫຍິບຂອງຕົນເອງ. ປະຊາຊົນຈາກໜ່ວຍບ້ານໃກ້ຄຽງໄດ້ມາຫາລາວ ເພື່ອຕັດເສື້ອ, ສິ້ນ, ແລະ ຫຍິບປ້າຍເສື້ອນັກຮຽນໃສ່ເຄື່ອງແບບນັກຮຽນ. ເຖິງແມ່ນວ່າຮ້ານລາວຍັງເປັນຮ້ານນ້ອຍກໍຕາມ, ແຕ່ມັນໄດ້ເຕີມເຕັມຄວາມຝັນໃນໄວເດັກ, ແລະ ລາວມີຄວາມໄຝຜັນທີ່ຈະຂະຫຍາຍຮ້ານຂອງລາວໃນອະນາຄົດ.

ບຸນມິ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດຍືນ ຫຼື ຍ່າງໄດ້ນັບຕັ້ງແຕ່ໄດ້ຕົກລົງຈາກຄູຄັນນາໃນຕອນທີ່ລາວເປັນເດັກນ້ອຍ, ລາວໄດ້ຈົບໂຄງການຝຶກອົບຮົມຈາກ LDWDC ດ້ວຍທັກສະ ແລະ ຄວາມຮູ້ຂັ້ນຕົ້ນໃນການເຮັດທຸລະກິດຕັດຖະກໍາເຈ້ຍ. ເຖິງແມ່ນວ່າການຮຽນຕັດຫຍິບແມ່ນຄວາມຕັ້ງໃຈທໍາອິດຂອງລາວກໍຕາມ ແຕ່ຜ່ານການຝຶກອົບຮົມການເງິນຂັ້ນພື້ນຖານ ແລະ ການປະເມີນຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບ ພື້ນທີ່ທາງການຕະຫຼາດເຮັດໃຫ້ລາວປ່ຽນແປງຄວາມຕັ້ງໃຈ. ການກັບຄືນເມືອບ້ານພາຍຫຼັງການຝຶກອົບຮົມ, ລາວໄດ້ຂາຍກະຕ່າເຈ້ຍ 7 ໜ່ວຍ ເຊິ່ງມັນໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງການຕັດສິນໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງລາວ.

NACK, AN LDWDC TRAINEE, SHOWS HER INCREDIBLE WEAVING TALENT AT HER HOME IN HOUAPHANH PROVINCE (PHOTO: MONTHONG LUANGSIDA/WEI)

ແນັກ, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຝຶກອົບຮົມຢູ່ສູນ LDWDC ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນພອນສະຫວັນໃນການຕໍາຫຼກທີ່ບໍ່ທໍາມະດາຢູ່ເຮືອນຂອງລາວທີ່ແຂວງຫົວພັນ (ຮູບພາບໂດຍ: ມົນທອງ ຫຼວງສິດາ/WEI)

I learned that to make a business sustainable, you should not spend more than what you earn. - Taen

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮຽນຮູ້ວ່າການເຮັດທຸລະກິດໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງນັ້ນ ທ່ານບໍ່ຄວນໃຊ້ຈ່າຍຫຼາຍກວ່າສິ່ງທີ່ທ່ານຫາມາໄດ້. - ແຖນ

Taen's story

Ever since a tree-cutting accident when he was 10 years old, Taen has had difficulty walking, though he can do so without an assistive device. An experienced cat fish raiser with dreams of becoming entirely self-sufficient, he has had help from Lao Disabled People's Association (LDPA) in expanding his business.

In addition to receiving food and drugs for his fish, Taen also attended a financial literacy course, where he was shown how to write down his expenses and income systematically to determine his profit. With that awareness of costs, he is looking at affordable alternatives for fish food and fingerling production.

ເລື່ອງຂອງ ແຖນ

ນັບຕັ້ງແຕ່ເກີດອຸບັດຕິເຫດການຕັດຕົ້ນໄມ້ເມື່ອອາຍຸ 10 ປີ, ທ້າວ ແຖນ ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການຍ່າງ, ເຖິງແມ່ນວ່າລາວສາມາດຍ່າງໄດ້ໂດຍບໍ່ມີອຸປະກອນຊ່ວຍເຫຼືອກໍຕາມ. ລາວເປັນຜູ້ທີ່ມີປະສົບການໃນການລ້ຽງປາດຸກ ພ້ອມດ້ວຍຄວາມຝັນທີ່ຕ້ອງການຫາລ້ຽງຊີບໃຫ້ກຸ້ມຕົນເອງ, ລາວໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກ LDPA ໃນການຂະຫຍາຍທຸລະກິດຂອງລາວ.

ນອກເໜືອຈາກການໄດ້ຮັບອາຫານ ແລະ ຢາ ສໍາລັບປາຂອງລາວແລ້ວ, ທ້າວ ແຖນ ຍັງໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມການຝຶກອົບຮົມການເງິນຂຶ້ນພື້ນຖານ, ລາວໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວິທີການບັນທຶກລາຍໃຊ້ຈ່າຍ ແລະ ລາຍຮັບທີ່ມີລະບົບລະບຽບເພື່ອກໍານົດຜົນກໍາໄລຂອງລາວ. ດ້ວຍການຮັບຮູ້ເຖິງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍດັ່ງກ່າວ, ລາວໄດ້ຊອກຫາທາງເລືອກທີ່ເໝາະສົມໃນການຊື້ອາຫານປາ ແລະ ຂະຫຍາຍພັນປານ້ອຍ.

TAEN AT HIS FISH POND IN FEBRUARY 2017 (PHOTO: ANNE PIROTTE/WEI)
ທ້າວ ແຖນ ຢູ່ໜອງປາຂອງລາວໃນເດືອນກຸມພາ 2017 (ຮູບພາບໂດຍ: ແອັນ ປີຣ໌ອດ/ອົງການເວີລ໌ດເອດຢູເຄຊັນປະຈຳລາວ)

In the past, I could not produce enough to satisfy all customers, but now I have expanded my business by creating a second pond where I raise the fingerlings received from the project. In the future, I wish to produce fingerlings myself. This will save me a lot of money. Hopefully it will be enough to make a living on my own. - Taen

ໃນອະດີດ, ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດລ້ຽງປາໃຫ້ພຽງພໍຕໍ່ກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງລູກຄ້າທັງໝົດໄດ້, ແຕ່ວ່າຕອນນີ້ຂ້ອຍໄດ້ຂະຫຍາຍທຸລະກິດຂອງຂ້ອຍໂດຍການຂຸດໜອງປາໜອງທີສອງເພື່ອລ້ຽງປານ້ອຍທີ່ໄດ້ຮັບຈາກໂຄງການ. ໃນອະນາຄົດ, ຂ້ອຍປາດຖະນາຈະຂະຫຍາຍພັນປານ້ອຍດ້ວຍຕົນເອງ. ການຂະຫຍາຍພັນປາດ້ວຍຕົນເອງແມ່ນສາມາດປະຢັດເງິນໄດ້ຫຼາຍ. ດ້ວຍຄວາມຫວັງວ່າມັນຈະພຽງພໍສໍາລັບການລ້ຽງຊີວິດຕົນເອງ. - ທ້າວ ແຖນ

Phoukhong's story

Phoukhong Lattanaphongxai was born with a club foot. Despite vocational training in 2014 in how to cut hair and to repair motorbikes, he simply could not find the inspiration to leave his parents' home and live a self-sufficient life.

My life is better than before. I now have my own income that I earn myself without asking my parents. I can eat what I want to eat; I can buy what I want to buy. I also support my parents and siblings. - Phoukhong Lattanaphongxai

ຊີວິດຂອງຂ້ອຍດີຂຶ້ນກ່ວາແຕ່ກ່ອນ. ຕອນນີ້ຂ້ອຍມີລາຍໄດ້ທີ່ກຸ້ມຕົນເອງ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຂໍເງິນນໍາພໍ່ແມ່ຂອງຂ້ອຍ. ຂ້ອຍສາມາດກິນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຢາກກິນໄດ້; ຂ້ອຍສາມາດຊື້ສິ່ງຂອງທີ່ຂ້ອຍຕ້ອງການຊື້ໄດ້. ຂ້ອຍຍັງໄດ້ຊ່ວຍພໍ່ແມ່ ແລະ ເຮືອນນ້ອງຂອງຂ້ອຍອີກ.
- ພູໂຂງ ລັດຕະນະພົງໄຊ

A year later, an in-kind grant from the Handicap International-TEAM Project provided the impetus that he needed. With the tire pump, 10 bottles of engine oil, 10 tire rims, 5 tires, and a machine and tools to patch tire punctures, he set up his own motorbike repair shop.

That shop has been very successful. Phoukhong receives about 2 or 3 customers per day, and uses the profits to buy more supplies and to help support his family.

ເລື່ອງຂອງ ພູໂຂງ

ພູໂຂງ ລັດຕະນະພົງໄຊ ເປັນຕົນໂງ່ງມາແຕ່ກໍາເນີດ. ເຖິງວ່າການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບໃນປີ 2014 ໃນການຕັດຜົມ ແລະ ການສ້ອມແປງລົດຈັກ, ລາວກໍ່ບໍ່ມີແຮງບັນດານໃຈທີ່ຢາກຈະອອກຈາກເຮືອນຂອງພໍ່ແມ່ ແລະ ດໍາລົງຊີວິດທີ່ກຸ້ມຕົນເອງໄດ້.

ຫນຶ່ງປີຕໍ່ມາ, ລາວໄດ້ຮັບທຶນຊ່ວຍເຫຼືອຈາກໂຄງການ Handicap International-TEAM ເພື່ອຕອບສະໜອງຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງລາວ. ເຄື່ອງຊ່ວຍເຫຼືອຄື: ສາຍຢາງສູບລົມ, ນໍ້າມັນເຄື່ອງຈັກ 10 ຕຸກ, ກົງລົດ 10 ກົງ, ຢາງລົດ 5 ເສັ້ນ, ແລະ ເຄື່ອງປັ່ນລົມໜຶ່ງເຄື່ອງ ແລະ ເຄື່ອງມື ເພື່ອຈອດຢາງລົດ, ລາວໄດ້ຕັ້ງຮ້ານສ້ອມແປງລົດຈັກເປັນຂອງຕົນເອງ.

ຮ້ານດັ່ງກ່າວໄດ້ຮັບຜົນສໍາເລັດຫຼາຍ. ພູໂຂງ ມີລູກຄ້າປະມານ 2 ເຖິງ 3 ຄົນທີ່ມາໃຊ້ບໍລິການຕໍ່ມື້ ແລະ ລາວໄດ້ນໍາໃຊ້ເງິນກໍາໄລເພື່ອຊື້ອຸປະກອນໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ໃຊ້ຊ່ວຍເຫຼືອຄອບຄົວຂອງລາວ.

PHOUKONG HAPPILY SHOWS HIS SHOP IN DECEMBER 2016

ພູໂຂງ ມີຄວາມດີໃຈທີ່ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຮ້ານສ້ອມແປງ ແລະ ອຸປະກອນສ້ອມແປງລົດຂອງລາວ ໃນເດືອນ ທັນວາ 2016

VILAD SHOWS HIS BARBER- SKILLS

ວິລັດ ສະແດງໃຫ້ເຫັນທັກສະ
ການຕັດຜົມ

Vilad's story

Vilad Thongvilay has scoliosis, a condition in which the spine twists and curves to the side, so he uses a home-made cane to help him walk more comfortably. More importantly, Vilad loves cutting hair. Having taught himself at the age of 10, the 49-year-old now has his own barber shop in Vientiane Capital.

With LDPA's support as well as his own investment, Vilad was able to expand and improve his business by adding new equipment such as hair clippers, mirrors and most importantly, a proper barber chair. This helped him add more value to the services he provided that potentially increased the number of customers knowing that they would be able to get their hair cut while sitting on a good, comfortable chair.

ເລື່ອງຂອງ ວິລັດ

ວິລັດ ທອງວິໄລ ເປັນຫຼັງອອງ ເຊິ່ງ ເປັນເງື່ອນໄຂທີ່ເຮັດໃຫ້ກະດູກສັນຫຼັງຂອງລາວກົງ ແລະ ໂນນຂຶ້ນເບື້ອງໜຶ່ງ, ລາວໄດ້ໃຊ້ໄມ້ຊ່ວຍຢ່າງທີ່ເຮັດເອງເພື່ອເຮັດໃຫ້ລາວຢ່າງໄດ້ສະດວກຂຶ້ນ. ສິ່ງສໍາຄັນໄປກ່ວານັ້ນ, ວິລັດ ຮັກອາຊີບການຕັດຜົມ. ລາວໄດ້ຮຽນຕັດຜົມດ້ວຍຕົນເອງຕອນອາຍຸໄດ້ 10 ປີ ແລະ ມີຮ້ານຕັດຜົມເປັນຂອງຕົນເອງຢູ່ທີ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ຈົນປະຈຸບັນລາວອາຍຸໄດ້ 49 ປີແລ້ວ.

ດ້ວຍການສະໜັບສະໜູນຂອງ LDPA ບວກກັບ ການລົງທຶນຂອງຕົນເອງ, ວິລັດ ສາມາດຂະຫຍາຍ ແລະ ປັບປຸງທຸລະກິດໂດຍການເພີ່ມອຸປະກອນໃຫມ່ເຂົ້າຮ້ານຕື່ມ ເຊັ່ນ: ເຄື່ອງຕັດຜົມ, ແວ່ນ ແລະ ສິ່ງທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດແມ່ນຕັ້ງນັ້ງຕັດຜົມທີ່ເໝາະສົມໂດຍສະເພາະ. ເຊິ່ງມັນໄດ້ຊ່ວຍສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມໃນການໃຫ້ບໍລິການຂອງລາວເຮັດໃຫ້ຈຳນວນຂອງລູກຄ້າຮູ້ຈັກຮ້ານຂອງລາວຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບການຕັດຜົມໃນຂະນະທີ່ນັ້ງຢູ່ໃນຕັ້ງທີ່ດີ ແລະ ສະບາຍ.

Learning how to raise healthy livestock

Simply being given livestock does not guarantee success. An important step in the journey towards maintaining a successful flock or herd is to know how to keep the animals healthy so they can grow strong for sale and breeding. Before providing in-kind grants to community members, Quality of Life Association and local government counterparts provide essential training in animal raising, which includes learning and practicing how to vaccinate livestock against disease.

ຮຽນຮູ້ວິທີລ້ຽງໄກ່ໃຫ້ມີສຸຂະພາບດີ

ພຽງແຕ່ໄດ້ຮັບສັດລ້ຽງບໍ່ໄດ້ຮັບປະກັນວ່າຈະປະສົບຄວາມສໍາເລັດ. ບາດກ້າວທີ່ສໍາຄັນໃນການໄປສູ່ການຮັກສາສັດລ້ຽງໃຫ້ປະສົບຜົນສໍາເລັດຄື ຮູ້ວິທີການຮັກສາສຸຂະພາບຂອງສັດເພື່ອໃຫ້ພວກມັນເຕີບໃຫຍ່ຢ່າງມີສຸຂະພາບທີ່ແຂງແຮງເພື່ອຂາຍ ແລະ ລ້ຽງໄວ້ເພື່ອຂະຫຍາຍພັນ. ກ່ອນທີ່ຈະສະໜອງທຶນຊ່ວຍເຫຼືອໃຫ້ແກ່ສະມາຊິກຊຸມຊົນ, QLA ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານທີ່ເປັນອົງການຈັດຕັ້ງທ້ອງຖິ່ນ ໄດ້ຈັດການຝຶກອົບຮົມທີ່ຈຳເປັນໃນການລ້ຽງສັດ ເຊິ່ງລວມທັງການຮຽນຮູ້ ແລະ ຝຶກວິທີສັກຢາປ້ອງກັນພະຍາດໃຫ້ສັດ.

QLA TRAINEES PRACTICE GIVING A VACCINATION TO A LIVE DUCK (PHOTO: MONTHONG LUANGSIDA/WEI)

ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຝຶກອົບຮົມຂອງ QLA ຝຶກແບບການສັກຢາປ້ອງກັນພະຍາດໃຫ້ເປັດ (ຮູບພາບໂດຍ: ມົນທອງ ຫຼວງສີດາ/WEI)

Bouathong's Story

Bouathong Sisouphanh is the mother of 4 children, 3 of whom suffer from cerebral palsy. In addition to giving her information about the educational rights of persons with disabilities, Aid Children with Disability Association (ACDA) provided her with training in chicken rearing. By expanding her chicken coop, she will be able to earn more income for her family.

ເລື່ອງຂອງ ປົວທອງ

ປົວທອງ ສີສຸພັນ ມີລູກ 4 ຄົນ, 3 ຄົນແມ່ນໄດ້ທົນທຸກທໍລະມານກັບການເປັນສະຫມອງພິການ. ນອກເຫນືອຈາກການໃຫ້ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບສິດທິດ້ານການສຶກສາຂອງຄົນພິການ, ACDA ຍັງໄດ້ຝຶກອົບຮົມການລ້ຽງໄກ່ໃຫ້ລາວ. ໂດຍການຊ່ວຍລາວຂະຫຍາຍຄອກລ້ຽງໄກ່, ລາວຈະສາມາດມີລາຍໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນໃຫ້ແກ່ຄອບຄົວຂອງລາວ.

BOUATHONG AND HER WELL-FED CHICKENS (PHOTO: VONGVICHIT PHONNALATH/ACDA)

ປົວທອງ ເກືອໄກ່ຂອງລາວ (ຮູບພາບໂດຍ: ວົງວິຈິດ ພົນນະລາດ/ACDA)

I am so grateful for the training because now my family can create a stable income from selling some of our chickens when we need money to support extra costs and medicine for my children. My children even help me feed and take care of the chickens while I am away. - Bouathong Sisouphanh

ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມດີໃຈຫຼາຍທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມລ້ຽງໄກ່ ເພາະວ່າໃນປັດຈຸບັນນີ້ຄອບຄົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າສາມາດສ້າງລາຍໄດ້ທີ່ ຫມັ້ນຄົງຈາກການຂາຍໄກ່ຈຳນວນໜຶ່ງໃນເວລາທີ່ພວກເຮົາ ຕ້ອງການເງິນເພື່ອຊ່ວຍເປັນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍອື່ນໆ ແລະ ຄ່າຢາປິ່ນປົວ ຂອງ ລູກຂ້າພະເຈົ້າ. ລູກຂອງຂ້າພະເຈົ້າຍັງໄດ້ຊ່ວຍເກືອໄກ່ ແລະ ເບິ່ງແຍງດູແລໄກ່ໃນເວລາທີ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຢູ່ເຮືອນ. - ປົວທອງ ສີສຸພັນ

Assistive Technologies

ອຸປະກອນໃນການຊ່ວຍ
ອຳນວຍຄວາມສະດວກ

SOME PEOPLE NEED ASSISTANCE TO MOVE, COMMUNICATE OR TO INTERACT WITH OTHERS. CONVINCED THAT THESE PEOPLE TOO DESERVE FULL PARTICIPATION, DIGNITY AND RESPECT, TEAM PROVIDES ASSISTIVE TECHNOLOGIES THAT ENABLE PERSONS WITH IMPAIRMENT TO ACHIEVE OPTIMAL FUNCTIONAL ABILITY AND TO PURSUE THEIR PASSIONS.

ບາງຄົນຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອບາງຢ່າງເພື່ອເຄື່ອນໄຫວ, ຕິດຕໍ່ສື່ສານ ຫຼື ມີປະຕິສຳພັນກັບຄົນອື່ນ. ພວກເຮົາເຊື່ອ ໝັ້ນວ່າຜູ້ຄົນເຫຼົ່ານີ້ສົມຄວນໄດ້ຮັບການມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງ ເຕັມສ່ວນ, ຄວາມເຄົາລົບ ແລະ ໄດ້ຮັບການນັບຖື, ໂຄງການ TEAM ສະໜອງເຄື່ອງເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອຊ່ວຍ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ຜູ້ທີ່ມີຄວາມບົກຜ່ອງໄດ້ບັນລຸ ໃນການນຳໃຊ້ຄວາມສາມາດຂອງຕົນຢ່າງເໝາະສົມ ແລະ ສືບຕໍ່ດຳເນີນໄປຕາມຄວາມປາດຖະໜາຕົນເອງ.

MR. NOUKEO, A BROOM MAKER FROM KHAMMOUANE, HAS BEEN DEAF IN BOTH EARS SINCE HE WAS YOUNG. HE PARTICULARLY VALUES HIS HEARING AID FROM CRS WHEN HE ATTENDS VILLAGE MEETINGS OR TALKS TO LARGER GROUPS OF PEOPLE (PHOTO: MONTHONG LUANGSIDA/WEI)

ທ້າວ ນູແກ້ວ, ຜູ້ຜະລິດໄມ້ຟອຍກວດເຮືອນ ຈາກແຂວງຄຳມ່ວນ, ລາວຫຼືຫຼວກທັງສອງເບື້ອງມາ ຕັ້ງແຕ່ຍັງນ້ອຍ. ລາວໄດ້ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນແກ່ອຸປະກອນໃນການຊ່ວຍຟັງຂອງລາວທີ່ໄດ້ຮັບຈາກ ອົງການ CRS, ລາວໄດ້ໃຊ້ອຸປະກອນໃນການຊ່ວຍຟັງທຸກຄັ້ງໃນເວລາເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມບ້ານ ຫຼື ໂອ້ລົມກັບໝູ່ເພື່ອນ (ຮູບພາບໂດຍ: ມິນທອງ ຫຼວງສິດາ/WEI)

LEE HER FROM PHOUKHOUNE DISTRICT, LUANG PRABANG IN HER NEW WHEELCHAIR (PHOTO: LFHC)

ລີເຮີ ຈາກເມືອງ ພູຄຸນ, ແຂວງຫຼວງພະບາງ
ນັ່ງຢູ່ໃນລີ້ເລື່ອນໃໝ່ຂອງລາວ (ຮູບພາບໂດຍ: LFHC)

ເລື່ອງຂອງ ລີ

ລີເຮີ ອາຍຸ 12 ປີ ເປັນຄົນທີ່ມີຄວາມຄິດທີ່ເອກະລາດ, ຮຽນຮູ້ໄວ ແລະ ມີໜູ່ເພື່ອນຫຼາຍ. ລາວບໍ່ສາມາດຍ່າງໄປມາໄດ້ເນື່ອງຈາກຄວາມພິການທາງສະໝອງ.

ແຕ່ລາວກໍ່ສາມາດກິນເຂົ້າ, ອາບນ້ຳ ແລະ ນຸ່ງເຄື່ອງໄດ້ດ້ວຍຕົວຂອງລາວເອງ. ລາວສາມາດໄປຫ້ອງນ້ຳເອງໄດ້ດ້ວຍການຄານ, ແຕ່ລາວບໍ່ສາມາດໄປໂຮງຮຽນດ້ວຍຕົວເອງ ເພາະໄລຍະທາງຂອງໂຮງຮຽນແມ່ນໄກຫຼາຍ. ແມ່ຂອງລາວຕ້ອງໄດ້ອຸ້ມລາວທີ່ໜັກ 28 ກິໂລໄປໂຮງຮຽນ ເຊິ່ງມັນມີຄວາມລຳບາກຫຼາຍເນື່ອງຈາກຫົນທາງທີ່ສູງເນີນຂອງແຂວງຫຼວງພະບາງ. ການມອບລີ້ເລື່ອນໃຫ້ແກ່ ລີ ຈາກທາງໂຮງໝໍ LFHC ມັນບໍ່ໄດ້ຊ່ວຍພຽງແຕ່ຫຼຸດຜ່ອນພາລະໃຫ້ແກ່ແມ່ຂອງ ລີເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ ລີ ເອງມີໜ້າທີ່ການທີ່ດີຂຶ້ນ.

Bounhome's story

Bounhome loves reading. Five years ago, at the age of 12, a football accident left him visually impaired. Now at a secondary school in Vientiane, and having learned Braille in 9 months, he has access to Braille books provided by the Lao Association for the Blind (LAB) as part of their TEAM sub-grant that aims to improve access to information for the blind and partially sighted (BPS) by increasing the availability of information in Braille.

In the past, blind and partially sighted people in Laos like Bounhome did not have the opportunity to read good literature, including traditional Lao stories or international stories in Lao language. That all changed in December 2015, when LAB received a new Braille embosser and Braille

Lee's story

Lee Her is an independent-minded, quick-learning 12-year-old with lots of friends. She also has a form of cerebral palsy that means she cannot walk independently.

Though she can feed, bathe and dress herself, and can get to the toilet by crawling, she cannot travel to school by herself, as it is too far. Her mother had been carrying the 28kg child, but it was a struggle up a steep hill so typical of Luang Prabang Province. The provision of a wheelchair by LFHC has not only given great relief to Lee's mother, whose own health was suffering, but lends greater functional ability and dignity to Lee as she journeys towards adulthood.

BOUNHOME ENJOYING A BRAILLE STORY BOOK
(PHOTO: UMAR NASEER/WEI)

ບຸນໂຮມ ມ່ວນຊື່ນໃນການອ່ານປຶ້ມນິທານອັກສອນນູນ
(ຮູບພາບໂດຍ: ອຸມາຣ ນາເຊຍຣ/WEI)

I am so glad to have access to the Braille books. It is more comfortable than ever to read and study because my friend used to read the lessons out to me, but it wasn't really effective, so now if I don't understand the story, especially the foreign ones, I can borrow the book to read at home and learn by myself. - Bounhome

ຂ້ອຍຮູ້ສຶກດີໃຈທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງປຶ້ມອັກສອນນູນ. ມັນມີຄວາມສະດວກສະບາຍຕໍ່ການຮຽນ ແລະ ການອ່ານຫຼາຍ ເພາະເມື່ອກ່ອນໝູ່ຂອງຂ້ອຍແມ່ນອ່ານບົດຮຽນໃຫ້ຂ້ອຍ ເຊິ່ງມັນບໍ່ໄດ້ປະສິດທິພາບຫຼາຍປານໃດຕໍ່ການຮຽນຂອງຂ້ອຍ, ແຕ່ຕອນນີ້ຖ້າຫາກຂ້ອຍບໍ່ເຂົ້າໃຈບົດເລື່ອງທີ່ອ່ານໂດຍສະເພາະເລື່ອງຂອງຕ່າງປະເທດ ຂ້ອຍກໍ່ສາມາດຢືມປຶ້ມເມື່ອອ່ານຢູ່ບ້ານ ແລະ ຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ. - ບຸນໂຮມ

translation software from World Education's USAID-funded TEAM Project. Now he and many others have access not only to textbooks but to material they can read for enjoyment and relaxation.

ເລື່ອງຂອງ ບຸນໂຮມ

ບຸນໂຮມ ຮັກໃນການອ່ານ. ຫ້າປີກ່ອນຕອນອາຍຸໄດ້ 12 ປີ, ອຸບັດຕິເຫດເກີດຂຶ້ນກັບ ບຸນໂຮມ ເວລາຫຼິ້ນຕະບານ, ໄດ້ເຮັດໃຫ້ລາວຢູ່ກັບຄວາມບົກຜ່ອງທາງການ ເບິ່ງເຫັນຕະຫຼອດໄປ. ປະຈຸບັນລາວກໍາລັງຮຽນຢູ່ຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນປາຍຢູ່ທີ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ແລະ ລາວໄດ້ຜ່ານການຮຽນອ່ານຕົວອັກສອນນູນເປັນເວລາ 9 ເດືອນ, ລາວສາມາດເຂົ້າເຖິງປຶ້ມອັກສອນນູນທີ່ທາງສະມາຄົມຄົນພິການຕາລາວ ໄດ້ສະໜອງປຶ້ມໃຫ້ໂຮງຮຽນໂດຍແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກໂຄງ

ການທຶມ ທີ່ແນໃສ່ປັບປຸງການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານເພື່ອຄົນພິການທາງສາຍຕາ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີຄວາມບົກຜ່ອງທາງສາຍຕາໂດຍການເພີ່ມຈຳນວນຂອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານເປັນຕົວອັກສອນນູນໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ.

ໃນເມື່ອກ່ອນ, ຜູ້ທີ່ພິການທາງສາຍຕາ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີຄວາມບົກຜ່ອງທາງສາຍຕາແບບ ບຸນໂຮມ ບໍ່ມີໂອກາດທີ່ຈະໄດ້ອ່ານປຶ້ມນິທານດີກັບວ່າຈະເປັນນິທານພື້ນບ້ານຂອງລາວ ຫຼື ນິຍາຍຂອງຕ່າງປະເທດສະບັບພາສາລາວ. ເຊິ່ງທຸກຢ່າງໄດ້ປ່ຽນໄປນັບຕັ້ງແຕ່ເດືອນທັນວາ ປີ 2015 ເມື່ອສະມາຄົມຄົນພິການຕາລາວໄດ້ຮັບເຄື່ອງພິມອັກສອນນູນ ແລະ ຊອບແວການແປຕົວອັກສອນນູນ ຈາກໂຄງການທຶມຂອງອົງການເວີລ໌ດເອດຢູເຄຊັນ ປະຈຳລາວ ທີ່ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກ USAID. ປະຈຸບັນ ບຸນໂຮມ ແລະ ໝູ່ເພື່ອນຫຼາຍໆຄົນບໍ່ພຽງແຕ່ໄດ້ເຂົ້າເຖິງປຶ້ມແບບຮຽນເທົ່ານັ້ນແຕ່ພວກເຂົາຍັງເຂົ້າເຖິງອຸປະກອນຕ່າງໆທີ່ສາມາດອ່ານເພື່ອຄວາມມ່ວນຊື່ນ ແລະ ຜ່ອນຄາຍໄດ້.

Dancing without limits

Khanthaly Xaypaserth, a 29-year old from Sekong Province, is a paper crafting teacher at LDWDC, but it's dancing that's her passion. Now with the new sports wheelchairs from the TEAM project at LDWDC, she can dance whenever she wants to.

I love dancing. I always enjoy every time when I dance with the wheelchair because I get a chance to entertain the audience and dance with my friends. - Khanthaly Xaypaserth

ຂ້ອຍຮັກໃນການຟ້ອນ. ຂ້ອຍມີຄວາມເບີກບານມ່ວນຊື່ນທຸກຄັ້ງເມື່ອເວລາຂ້ອຍໄດ້ຟ້ອນໂດຍການນຳໃຊ້ລໍ້ເລື່ອນເພາະວ່າໄດ້ມີໂອກາດສະແດງໃຫ້ຜູ້ເບິ່ງມີຄວາມສຸກ ແລະ ທີ່ສຳຄັນຄືຂ້ອຍໄດ້ຟ້ອນກັບໝູ່ຂອງຂ້ອຍ. - ຂັນທະລີ ໄຊປະເສີດ

ການຟ້ອນທີ່ບໍ່ມີຂໍ້ຈຳກັດ

ຂັນທະລີ ໄຊປະເສີດ ຮັກໃນການຟ້ອນ. ລາວມີອາຍຸ 29 ປີ ມາຈາກແຂວງເຊກອງ ປະຈຸບັນແມ່ນເປັນອາຈານສອນຫັດຖະກຳເຈ້ຍ ຢູ່ທີ່ສູນ LDWDC, ແຕ່ ການຟ້ອນແມ່ນສິ່ງທີ່ລາວມັກທີ່ສຸດ. ຈາກການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານລໍ້ເລື່ອນທີ່ໂຄງການທີມໄດ້ມອບໃຫ້ສູນ LDWDC, ປະຈຸບັນນີ້ລາວສາມາດມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຟ້ອນໄດ້ໃນທຸກໆຄັ້ງທີ່ມີກິດຈະກຳ.

Sounthone's story

Sounthone Sayvongsa is an optimistic and friendly young man who has had difficulty controlling movements of his entire body since he got cerebral palsy at the age of three. His father previously made a wooden chair for him with 4 recycled ball bearings as wheels, but it was now old and too small. Imported wheelchairs that had been donated were not suitable for his home environment on stilts.

Even with involuntary and shaky movements, Sounthone is impressively dexterous – he can use

KHANTHALY XAYPASERTH LOVES TO DANCE
(PHOTOS: BERNARD FRANCK/WEI)

ຂັນທະລີ ໄຊປະເສີດ ຮັກໃນການຟ້ອນ (ຮູບພາບໂດຍ: ເບີນາດ ແພງກຳ/WEI)

a cellphone and write with his foot – but there was room for improvement in his comfort and mobility. That's where Quality of Life Association (QLA) stepped in, commissioning a local carpenter in the village to create a larger replica of his father's wooden chair with 4 multidirectional wheels for improved mobility.

ເລື່ອງຂອງ ສຸນທອນ

ສຸນທອນ ໄຊວົງສາ ເປັນບຸກຄົນໜຶ່ງທີ່ເບິ່ງໂລກໃນທາງທີ່ດີ ແລະ ມີມິດໄມຕີ ເຖິງວ່າລາວຈະມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການຄວບຄຸມການເຄື່ອນໄຫວຂອງຮ່າງກາຍທັງໝົດເນື່ອງຈາກລາວເປັນພິການທາງສະໝອງມາຕັ້ງແຕ່ຕອນອາຍຸສາມປີ. ກ່ອນໜ້ານີ້ພໍ່ຂອງລາວໄດ້ເຮັດລໍ້ເລື່ອນໄມ້ໃຫ້ລາວໂດຍໝູນໃຊ້ລໍ້ 4 ອັນຈາກເຄື່ອງຈັກເກົ່າ, ແຕ່ຕອນນີ້ມັນມີຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ເກົ່າຫຼາຍ. ສ່ວນລໍ້ເລື່ອນທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການບໍລິຈາກແມ່ນບໍ່ມີຄວາມເໝາະສົມກັບສະພາບເຮືອນຂອງສຸນທອນ.

LEFT: SOUNTHONE IN HIS LARGER CHAIR WITH NEW WHEELS FOR INCREASED COMFORT AND MOBILITY IN HIS HOME. RIGHT: THE ORIGINAL CHAIR (PHOTO: QLA)

ຕັ້ງນັ້ນທີ່ໃຫຍ່ກວ່າເກົ່າ ແລະ ກົງລໍ້ອັນໃໝ່ ເພື່ອເພີ່ມຄວາມສະດວກສະບາຍ ແລະ ການເຄື່ອນຍ້າຍຢູ່ໃນເຮືອນຂອງລາວ (ຮູບພາບໂດຍ: QLA)

ເຖິງວ່າການເຄື່ອນໄຫວທີ່ບໍ່ທັນທຽບ ແລະ ບໍ່ສາມາດຄວບຄຸມໄດ້, ສຸນທອນ

ກໍມີຄວາມຊຳນານໃນການນຳໃຊ້ໂທລະສັບ ແລະ ຂຽນໜັງສືໄດ້ດ້ວຍຕີນຂອງລາວ-ແຕ່ກໍຍັງມີໂອກາດປັບປຸງໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ຄວາມສະດວກສະບາຍຂອງລາວ. ດ້ວຍເຫດນີ້ທາງ QLA ຈຶ່ງໄດ້ເຂົ້າມາຊ່ວຍໂດຍການໃຫ້ຊ່າງໄມ້ຢູ່ໃນໝູ່ບ້ານສ້າງລໍ້ເລື່ອນທີ່ມີຮູບແບບດຽວກັບລໍ້ເລື່ອນທີ່ພໍ່ຂອງລາວໄດ້ເຮັດໃຫ້ ແລະ ອີກສອງສາມອາທິດຕໍ່ມາກໍໄດ້ຕັດປັບລໍ້ໂດຍການນຳໃຊ້ລໍ້ທີ່ສາມາດໝູນໄດ້ຫຼາຍທິດທາງ ເພື່ອຊ່ວຍປັບປຸງການເຄື່ອນໄຫວຂອງລາວ.

Ku's story

An Unexploded Ordnance (UXO) accident in Huaphanh Province in 2016 cost 17-year-old Ku Zong his leg.

"One morning I went out to our crop plantation about 600m away from my home. We planned on extending the plantation area to include more sweetcorn. When I was clearing the land, my hoe hit a piece of metal, and there was an immediate huge explosion. That was the last thing I remember."

Despite visits to a hospital across the border in Vietnam and a local traditional healer, Ku's leg became increasingly infected, and he had to have it amputated at a hospital in Vientiane. A month later, with the support of CMR and Cooperative Orthotic and Prosthetic Enterprise (COPE), he received a prosthetic limb and learned to walk again with the help of the rehabilitation staff.

ເລື່ອງຂອງ ກຸ່

ຈາກອຸປະຕິເຫດລະເບີດບໍ່ທັນແຕກທີ່ຕິກຄ້າງ ໄດ້ແຕກໃສ່ໃນແຂວງຫົວພັນ ປີ 2016 ໄດ້ເຮັດໃຫ້ ກຸ່ ຊົງສູນເສຍຂາຂອງລາວ.

KU, PLEASED WITH HIS NEW LEG
(PHOTO: KHAMCHAN PHETSOUPHAN/COPE)
ກຸ່ ດີໃຈກັບອົງຄະທຽມຂອງລາວ
(ຮູບພາບໂດຍ: ຄຳຈັນ ເພັດສຸພັນ/COPE)

I didn't know that the new leg would enable me to walk again and now I can walk freely to school. Thank you! I truly appreciate this. - Ku Long

ຂ້ອຍບໍ່ຄິດບໍ່ຝັນວ່າຂ້າໃໝ່ຈະສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ຂ້ອຍຢ່າງໄດ້ອີກຄັ້ງ ແລະ ຕອນນີ້ຂ້ອຍກໍ່ສາມາດຢ່າງໄປໂຮງຮຽນໄດ້ຢ່າງສະບາຍ. ຂອບໃຈຫຼາຍໆ!
- ກຸ່ຊິງ

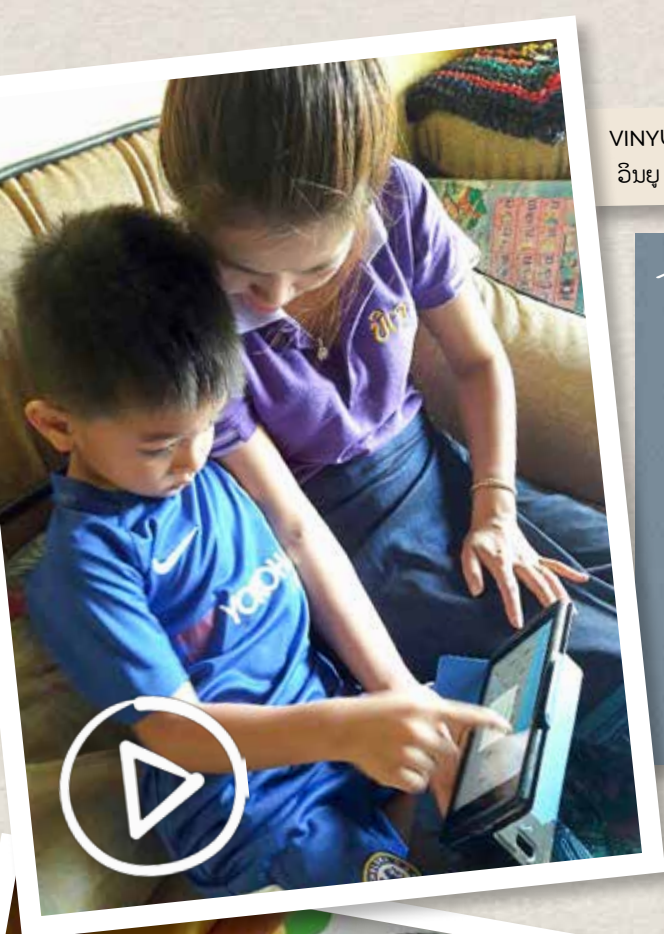
TEACHERS TRAINED IN SIGN LANGUAGE THROUGH THE IEC-TEAM SUB-GRANT ARE A VALUABLE RESOURCE FOR THE INCLUSION OF DEAF STUDENTS IN CLASSROOMS (PHOTO: IEC)

ບັນດາຄູ ແລະ ອາຈານທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມພາສາມືໂດຍທຶນຊ່ວຍເຫຼືອຈາກ IEC-TEAM ແມ່ນບຸກຄະລາກອນທີ່ມີຄຸນຄ່າສໍາລັບການຮຽນຮ່ວມຂອງນັກຮຽນ ຫູໜວກຢູ່ໃນຫ້ອງຮຽນ (ຮູບພາບໂດຍ: IEC)

ຕອນເຊົ້າມື້ໜຶ່ງຂ້ອຍໄດ້ອອກໄປສວນຫ່າງຈາກເຮືອນຂອງຂ້ອຍ ປະມານ 600 ແມັດ ພວກເຮົາມີແຜນຈະຂະຫຍາຍເນື້ອທີ່ປູກ ໝາກສາລີເພີ່ມຂຶ້ນ. ຂະນະທີ່ຂ້ອຍກໍາລັງຖາງຫຍ້າຢູ່ນັ້ນ, ຈິກຂອງ ຂ້ອຍກໍ່ໄປຕໍາກັບຊີ້ນສ່ວນຂອງເຫຼັກ ແລະ ທັນໃດນັ້ນກໍ່ເກີດມີ ການລະເບີດທີ່ຮຸນແຮງ. ນັ້ນແມ່ນສິ່ງສຸດທ້າຍທີ່ຂ້ອຍຈື່ໄດ້

ເຖິງແມ່ນວ່າຈະໄດ້ຂ້າມຊາຍແດນໄປປິ່ນປົວຢູ່ທີ່ໂຮງໝໍຫວຽດ ນາມ ແລະ ໄດ້ຮັບການປິ່ນປົວໂດຍແພດຟື້ນເມືອງ ແຕ່ຂ້າຂອງ ກຸ່ຊິງ ກໍ່ເກີດພາວະການຕິດເຊື້ອຫຼາຍກວ່າເກົ່າ, ແລະ ລາວຕ້ອງ ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຕັດຂ້າຂອງລາວຢູ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ. ໜຶ່ງເດືອນຜ່ານໄປ, ລາວໄດ້ຮັບອົງຄະທຽມຈາກການສະໜັບສະ ໜູນຂອງສູນການແພດຟື້ນຟູໜ້າທີ່ການ ແລະ ອົງການ COPE. ລາວຍັງໄດ້ຝຶກແອບຢ່າງອີກຄັ້ງໂດຍໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພະ ນັກງານພື້ນຟູໜ້າທີ່ການ.

VINYU AND HIS MOM, KAYDAVONE (PHOTO: AFA)

ວິນຍູ ແລະ ແມ່ໄກດາວອນ (ຮູບພາບໂດຍ: AFA)

The app really helps my child to learn how to communicate interactively. He can construct a sentence using photos in the app, and he can use it to communicate with others in daily activities such as brushing his teeth and offering food - Malaphai Siphansong, parent of Jinny

ແອັບນີ້ຊ່ວຍໃຫ້ລູກຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກນຳໃຊ້ວິທີການສື່ສານ, ສື່ສານເປັນປະໂຫຍກໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນ, ສາມາດຮຽນຮູ້ ແລະ ນຳຮູບພາບໃນແອັບໄປໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນ ເຊັ່ນ: ການກູ້ແຂ້ວ ແລະ ການໃສ່ບາດ - ມະລາໄພ ສີພັນຊອງ, ຜູ້ປົກຄອງຂອງຈິນນີ້.

Vinyu's story

Vinyu Vongsutthi is a young boy with autism spectrum disorder (ASD) and often struggles to interact with others and to express his needs in words. But that doesn't mean he doesn't know what he wants. A new app, launched in September 2016 by the Association for Autism (Afa) is changing all that.

Lao Autism Talks is a Lao-language mobile application that assists Vinyu and people like him to communicate using a picture-based system. Users can customise the dictionary by selecting from the 1,500-word image library. For young children with autism, this app offers the opportunity to give voice to their ideas, needs and wants as their vocabulary grows from single words to using sentences.

A STUDENT WITH AUTISM TRIES TO CREATE SENTENCES THROUGH THE LAO AUTISM TALKS APP (PHOTO: AFA)

ນັກຮຽນໂອທິສຕິກພະຍາຍາມສ້າງປະໂຫຍກຜ່ານທາງແອັບລາວໂອຕິສຊິມທ່ອກ (ຮູບພາບໂດຍ: AFA)

PHONETHIP BOUNSACKDEE LOOKS BACK AT HER OPPONENTS DURING THE FIRST NATIONAL WHEELCHAIR BASKETBALL TOURNAMENT (PHOTO: VISITTHIPHONG)

ພອນທິບ ບຸນສັກດີ ຫຼຽວກັບຫຼັງເພື່ອເບິ່ງຄູ່ແຂ່ງຂອງລາວໃນລະຫວ່າງການແຂ່ງຂັນກິລາບານບວງລໍເລື່ອນແຫ່ງຊາດຄັ້ງທຳອິດ (ຮູບພາບໂດຍ: ວິສິດທິພົງ)

ເລື່ອງຂອງ ວິນຍູ

ວິນຍູ ວົງສຸດທິ , ເດັກຊາຍໂອທິສຕິກ ແລະ ມັກຈະມີບັນຫາໃນການປະຕິສຳພັນກັບຜູ້ຄົນ ແລະ ມີບັນຫາໃນການທີ່ຈະບອກຄວາມຕ້ອງການຂອງຕົນຜ່ານຄຳເວົ້າ ແຕ່ມັນກໍ່ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າລາວບໍ່ຮູ້ສິ່ງທີ່ລາວຕ້ອງການ. ແອັບພິຣເຄເຊິນໃໝ່ທີ່ໄດ້ຖືກເປີດໂຕໃນ ເດືອນກັນຍາ ປີ 2016 ໂດຍສະມາຄົມເພື່ອຄົນໂອທິສຕິກ (AfA) ໄດ້ປ່ຽນແປງສະພາບບັນຫາດັ່ງກ່າວທັງໝົດ.

ລາວ ໂອທິສຊິມ ທອກ ແມ່ນ ແອັບພິຣເຄເຊິນທາງມືຖືພາສາລາວທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ ວິນຍູ ແລະ ຄົນທີ່ມີບັນຫາຄ້າຍຄືລາວສາມາດສືບທະນາ ໂດຍນຳໃຊ້ລະບົບຮູບພາບ. ຜູ້ໃຊ້ສາມາດດັດປັບວັດຈະນານຸກົມໃນແອັບໂດຍການເລືອກຄຳສັບຈາກຄັງພາບ 1,500 ຄຳ. ສຳລັບເດັກໂອທິສຕິກ, ແອັບນີ້ຈະເປັນສຽງໃຫ້ແກ່ຄວາມຄິດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຕ່າງໆຂອງເຂົາເຈົ້າ ຍ້ອນວ່າຄຳສັບຂອງພວກເຂົາຈະພັດທະນາຈາກການໃຊ້ຄຳສັບຄຳດຽວໄປສູ່ການສ້າງປະໂຫຍກ.

The power of sport

Physical and mental strength, skill, endurance, teamwork... These universal characteristics of committed sportsmen and -women are evident in abundance in Laos's thriving wheelchair basketball (WB) community.

Asian Development with Disabled Persons (ADDP) and Association for Aid and Relief, Japan (AAR), 2 Japanese NGOs that support social

independence of persons with disabilities (PWD), believe that the power of sport is a key instrument in empowering such people. Together through the TEAM project, they have contributed significantly to the growth of wheelchair basketball in Vientiane and the development of WB in 5 provinces.

By observing a way of life not previously known to them, WB players can be inspired to become agents of change themselves and to achieve dreams they had previously thought impossible. In fact, the stories of the lives of so many of these talented, committed players – many of whom had no knowledge of the sport at all before the coaching and training – is so inspiring that a film was made about some of them.

We believe that wheelchair basketball showcases the World Education's TEAM project spirit wonderfully, and we hope to continue to display the skills of the Lao players to a wider audience. - Colette McInerney, Country Director, World Education.

ຂ້າພະເຈົ້າເຊື່ອວ່າ ກິລາບານບວງລໍເລື່ອນໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງສັກກະຍະພາບ ແລະ ນ້ຳໃຈຂອງໂຄງການ TEAM ອົງການເວີລ໌ດເອດຢູເຄຊັນ ປະຈຳລາວ, ແລະ ພວກເຮົາຫວັງວ່າຈະສືບຕໍ່ທັກສະຂອງນັກກິລາລາວໃຫ້ເຂົ້າເຖິງຜູ້ຊົມໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນກ່ວາເກົ່າ - ທ່ານ ນາງ ຄໍເລັດ ແມັກອິນເນີນີ້, ຜູ້ອຳນວຍການອົງການເວີລ໌ດເອດຢູເຄຊັນປະຈຳລາວ

A MATCH BETWEEN TEAM XIENG KOUANG AND CHAMPASAK IN MARCH 2017 (PHOTO: VISITTHIPHONG)

ການແຂ່ງຂັນລະຫວ່າງທີມນັກກິລາຈາກແຂວງ ຊຽງຂວາງ ແລະ ຈຳປາສັກ ໃນເດືອນ ມີນາ 2017 (ຮູບພາບໂດຍ: ວິສິດທິພົງ)

The film *We All Can* featured 2 persons with disabilities not only displaying their incredible skills as strong and inspiring athletes, but also the emotional support and empowerment that result when people support each other. The players showcased in the film prove their physical and mental strength and capabilities, and show what is possible when you work hard to achieve your dreams.

As if to highlight that, it was the newly created Champasak team from southern Laos that emerged victorious in March 2017 at the first National Wheelchair Basketball Tournament, narrowly beating the well-established Vientiane hosts 34-33 in an exhilarating final. In addition, over 20 women players from 5 provinces demonstrated their emerging talent at a historic one-week women's WB camp held in Vientiane.

Now the dream is to see Lao WB players at the Tokyo 2020 Paralympics!

Wheelchair basketball is really hard, and you guys are incredible athletes - I find it really inspiring. - Rena Bitter, US Ambassador to Laos

ກິລາບານບ້ວງລໍ້ເລື່ອນແມ່ນເປັນກິລາທີ່ຍາກ, ແລະ ພວກທ່ານເປັນນັກກິລາທີ່ເກັ່ງຫຼາຍ... ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າມັນໄດ້ສ້າງແຮງບັນດານໃຈຫຼາຍ.
- ທ່ານ ນາງ ຣິນາ ບິດເຕີ, ເອກອັກຄະລັດຖະທູດສະຫະລັດອາເມລິກາ ປະຈຳ ສປປ ລາວ.

ພະລັງຂອງກິລາ

ຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈ, ທັກສະ, ຄວາມອົດທົນ, ການເຮັດວຽກເປັນທີມງານ... ລັກສະນະທົ່ວໄປຂອງນັກກິລາຊາຍ ແລະ ຍິງທີ່ມີຄວາມໝາຍໝັ້ນຢ່າງເຫັນໄດ້ຊັດເຈນຢູ່ໃນຊຸມຊົນບານບ້ວງລໍ້ເລື່ອນທີ່ມີຄວາມກ້າວໜ້າຂອງລາວ.

ອົງການຄົນພິການອາຊີເພື່ອການພັດທະນາ (ADDP) ແລະ ສະມາຄົມຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ສົ່ງເຄາະແຫ່ງປະເທດຍີ່ປຸ່ນ (AAR) ເຊິ່ງເປັນອົງການທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານຂອງຍີ່ປຸ່ນທີ່ສະໜັບສະໜູນຄວາມເປັນເອກະລາດຂອງຄົນພິການ, ແລະ ຍັງເຊື່ອວ່າກິລາແມ່ນເຄື່ອງມືອັນສຳຄັນໃນການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ. ໂດຍການຮ່ວມມືກັບໂຄງການທີມ, ທັງສອງອົງການໄດ້ປະກອບສ່ວນຢ່າງສຳຄັນເພື່ອເຮັດໃຫ້ກິລາບານບ້ວງລໍ້ເລື່ອນຢູ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ການພັດທະນາຂອງກິລາບານບ້ວງລໍ້ເລື່ອນຢູ່ໃນ 5 ແຂວງ ໄດ້ເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວ.

ໂດຍສັງເກດເບິ່ງວິຖີແຕ່ງຊີວິດທີ່ບໍ່ເຄີຍຮູ້ມາກ່ອນຕໍ່ພວກເຂົາ, ນັກກິ

ລາບານບ້ວງລໍ້ເລື່ອນສາມາດສ້າງແຮງບັນດານໃຈໃນການ
ປ່ຽນແປງຕົວເອງ ແລະ ເພື່ອບັນລຸຄວາມຝັນທີ່ພວກເຂົາເຄີຍ
ຄິດວ່າເປັນໄປບໍ່ໄດ້.

ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ເລື່ອງລາວຊີວິດຂອງບຸກຄົນເຫຼົ່ານີ້ຜູ້ທີ່ມີ
ຄວາມສາມາດ, ມີຄວາມໝາຍໝັ້ນ- ມີຫຼາຍຄົນທີ່ບໍ່ມີຄວາມ
ຮູ້ທາງດ້ານກິລາມາກ່ອນການຝຶກແອບ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ
-ເຊິ່ງມັນເປັນການສ້າງແຮງຈູງໃຈຫຼາຍທີ່ຮູບເງົາເລື່ອງສິ້ນໄດ້
ຖືກສ້າງຂຶ້ນເພື່ອຖ່າຍທອດເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບພວກເຂົາ.

'ພວກເຮົາທຸກຄົນສາມາດເຮັດໄດ້' ແມ່ນຮູບເງົາທີ່ເວົ້າເຖິງ
ຄົນພິການທີ່ບໍ່ພຽງແຕ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງທັກສະທີ່ແຂງ
ແກ່ງ ແລະ ສ້າງແຮງບັນດານໃຈ ແຕ່ຍັງເປັນການສະໜັບສະໜູນ
ທາງດ້ານຈິດໃຈ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທີ່ເປັນຜົນຈາກ
ການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ກິນຂອງຄົນເຮົາ. ນັກກິລາໄດ້
ສະແດງອອກຜ່ານທາງຮູບເງົາເຊິ່ງເປັນການພິສູດໃຫ້ເຫັນ
ເຖິງຄວາມສາມາດ ແລະ ຄວາມແຂງແຮງ ແລະ ໄດ້ສະ
ແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງທຸກຢ່າງເປັນໄປໄດ້ຖ້າທ່ານຕັ້ງໃຈເຮັດ
ວຽກໜັກເພື່ອບັນລຸຄວາມຝັນຂອງທ່ານເອງ.

ເຊິ່ງເຫັນໄດ້ຈາກການທີ່ທີມລໍ້ເລື່ອນນ້ອງໃໝ່ຈາກແຂວງ
ຈຳປາສັກທີ່ສາມາດຍາດເອົາໄຊຊະນະໃນການແຂ່ງຂັນກິ
ລາບານບ້ວງລໍ້ເລື່ອນແຫ່ງຊາດຄັ້ງທຳອິດ. ທີມຈຳປາສັກ
ເອົາຊະນະທີມເຈົ້າພາບນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ໄດ້ຢ່າງ
ສົມກຽດ ດ້ວຍຄະແນນ 34-33 ໃນຮອບຊິງຊະນະເລີດ.
ນອກຈາກນັ້ນ, ນັກກິລາບານບ້ວງລໍ້ເລື່ອນຍັງຈຳນວນ 20
ຄົນຈາກ 5 ແຂວງຍັງໄດ້ສະແດງຄວາມສາມາດຂອງຕົນ
ເອງໃນການເຂົ້າຝຶກອົບຮົມກິລາບານບ້ວງລໍ້ເລື່ອນ
ຄົນພິການທີມຍັງຄົງທຳອິດທີ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ.

ຄວາມຝັນໃນຕອນນີ້ກໍ່ຄືການທີ່ຈະໄດ້ເຫັນນັກກິລາບານບ້ວງລໍ້ເລື່ອນ
ຂອງລາວເຂົ້າຮ່ວມງານແຂ່ງຂັນກິລາສຳລັບຄົນພິການ ພາລາລິມປິກ
ທີ່ນະຄອນຫຼວງໂຕກຽວ, ປະເທດຍີ່ປຸ່ນ ໃນປີ 2020.

BEHIND THE SCENES OF THE MOVIE SHOT BY LAO
NEW WAVE CINEMA AT THE CMR INDOOR STADIUM
FOR PERSONS WITH DISABILITY (PHOTO: PAKHAM
CHANGVISOMMID/ADDP)

ເບື້ອງຫຼັງຂອງຮູບເງົາເລື່ອງສິ້ນຖ່າຍທຳທີ່ ເດີນກິລາໃນຮົ່ມ
ຂອງສູນການແພດພື້ນຟູໜ້າທີ່ການ ເພື່ອຄົ້ນພິການ ໂດຍ
ບໍລິສັດລາວນິວເວບຊີນີມາໂປຣດັກຊັນ (ຮູບພາບໂດຍ: ປາຄຳ
ຈາງວິສິມມິດ)

*I am so proud to be part of this movie. I believe
that everyone who watches it will be inspired
and believe that they can do whatever they want
to do. I hope after watching this movie, there will
be more chances for PwDs to participate more in
society, not only in sport but also in education and
jobs because we can all do the same as everyone
else. - Douangchay Southammavong (female lead
in the film).*

ຂ້ອຍມີຄວາມຮູ້ສຶກພູມໃຈຫຼາຍທີ່ໄດ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຮູບເງົາ
ເລື່ອງສິ້ນນີ້. ຂ້ອຍເຊື່ອວ່າທຸກຄົນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຊົມຮູບເງົານີ້ຈະໄດ້
ແຮງບັນດານໃຈ ແລະ ເຊື່ອໝັ້ນໃນໂຕເອງວ່າບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ບໍ່ສາ
ມາດເຮັດໄດ້ຖ້າຫາກເຮົາຕ້ອງການທີ່ຈະເຮັດ. ຂ້ອຍຫວັງວ່າ
ຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ຮັບຊົມຮູບເງົານີ້ແລ້ວ, ສັງຄົມຈະເປີດໂອກາດ
ຫຼາຍຂຶ້ນໃຫ້ແກ່ຄົນພິການຢູ່ໃນລາວ, ບໍ່ພຽງແຕ່ທາງດ້ານກິລາ
ແຕ່ຍັງມີດ້ານການສຶກສາ ແລະ ການຈັດຫາວຽກ ເພາະ ຄົນພິ
ການກໍ່ມີຄວາມສາມາດຄືກັນກັບທຸກໆຄົນ - ດວງໃຈ ສຸທຳມະວົງ
(ນັກສະແດງຂອງຮູບເງົາເລື່ອງສິ້ນ).

The background is a watercolor illustration. In the foreground, there is a pink lotus flower with a yellow center. The background is filled with stylized, overlapping leaves in shades of blue, yellow, and pink. The text is overlaid on the center of the image.

Medical & Physical Rehabilitation

ການຟື້ນຟູໜ້າທີ່ການ
ທາງດ້ານການແພດ
ແລະ ຮ່າງກາຍ

LFHC CHILD LIFE THERAPIST, LEE HER, TEACHES A YOUNG KHMU PATIENT TO READ THE LAO ALPHABET WHILE HE REMAINS IN HOSPITAL TO TREAT A BONE INFECTION IN HIS LEG (PHOTO: BRYAN WATTS)

ລີ ເຮີ ແມ່ນນັກພັດທະນາການເດັກ ໄດ້ສອນຄົນເຈັບທີ່ ເປັນເດັກນ້ອຍກຶມມຸ ອ່ານຕົວອັກສອນລາວໃນຂະນະທີ່ ພັກພື້ນຢູ່ໃນໂຮງໝໍ LFHC ເພື່ອປິ່ນປົວໂຣກກະດູກອັກເສບຢູ່ຂາ ຂອງລາວ (ຮຸບພາບໂດຍ: ໄບຼອັນ ວັດສີ)

TEAM WORKS TO TRANSFORM THE LIVES OF PERSONS WITH DISABILITY. WHETHER THAT BE COMPLETE REHABILITATION OR IT BE MITIGATING THE RISK OF LONG-TERM DISABILITY THROUGH MATERIAL OR PSYCHOSOCIAL SUPPORT, THE GOAL IS ALWAYS TO ACHIEVE OPTIMAL FUNCTIONING.

TEAM ເຮັດວຽກກໍາເພື່ອຫັນປ່ຽນຊີວິດຂອງຄົນພິການ. ບໍ່ວ່າຈະເປັນການຟື້ນຟູໜ້າທີ່ການແບບຄົບວົງຈອນ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການເປັນພິການແບບຖາວອນໂດຍຜ່ານການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວັດຖຸ ຫຼື ຈິດໃຈ, ໂດຍມີເປົ້າໝາຍເພື່ອໃຫ້ບັນລຸຄວາມສາມາດໃຊ້ງານໃຫ້ໄດ້ດີຢ່າງທີ່ສຸດ.

Sinong's story

Sinong, a farmer from Xebangfai District, Khammouane has been losing his sight gradually for the last 10 years. When he was assessed by the provincial hospital eye specialist, he could not see further than 50 cm, had limited independence, and could not read or work in the fields.

With the support of the CRS-TEAM project, Sinong was able to have life-changing cataract surgery in November 2016. Since the surgery he can see better and now he can read, move around in the village more independently without assistance, and importantly for his family, he can now contribute to the household income by working in the fields.

ເລື່ອງຂອງ ສິນິງ

ສິນິງ, ເປັນຊາວນາຈາກເມືອງເຊບັ້ງໄຟ ແຂວງຄຳມ່ວນ, ໄດ້ຄ່ອຍໆສູນເສຍການເບິ່ງເຫັນເທື່ອລະເລັກລະໜ້ອຍໃນໄລຍະ 10 ປີທີ່ຜ່ານມາ. ໃນຕອນທີ່ລາວໄດ້ຮັບການກວດສາຍຕາໂດຍ ທ່ານໝໍຕາ ຈາກໂຮງໝໍແຂວງຄຳມ່ວນ ລາວບໍ່ສາມາດເບິ່ງເຫັນໄດ້ໄກກວ່າ 50 ແມັດ, ການເບິ່ງເຫັນດ້ວຍຕົນເອງຍັງມີຂໍ້ຈຳກັດ, ແລະ ບໍ່ສາມາດອ່ານໜັງສື ຫຼື ເຮັດວຽກປູກຝັງໄດ້.

ໂດຍການສະໜັບສະໜູນຈາກໂຄງການ CRS-TEAM, ສິນິງ ໄດ້ມີການປ່ຽນແປງໃນຊີວິດຈາກການໄດ້ຮັບການຜ່າຕັດຕໍ່ກະຈົກຕາໃນເດືອນ ພະຈິກ ປີ 2016. ນັບຕັ້ງແຕ່ໄດ້ຮັບການຜ່າຕັດເປັນຕົ້ນມາ, ລາວກໍສາມາດເບິ່ງເຫັນໄດ້ດີກວ່າເກົ່າ ແລະ ປະຈຸບັນນີ້ ລາວສາມາດອ່ານໜັງສືໄດ້, ເຄື່ອນໄຫວໄປມາຢູ່ພາຍໃນບ້ານໄດ້ດ້ວຍຕົນເອງ ຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າໂດຍບໍ່ຕ້ອງໃຊ້ອຸປະກອນຊ່ວຍ, ເຊິ່ງສຳຄັນທີ່ສຸດສຳລັບຄອບຄົວຂອງລາວ, ປະຈຸບັນນີ້ ລາວສາມາດປະກອບສ່ວນໃນການຊອກຫາລາຍຮັບຂອງຄອບຄົວໂດຍເຮັດວຽກປູກຝັງ.

Baeng's story

Baeng Teoansouliya was born with a cleft palate. For 15 years, not only did food emerge from his nose when he ate, but his speech impediment caused him to be teased by the other school children. Unsurprisingly he felt self-conscious and dropped out of school.

Catholic Relief Services (CRS) identified Baeng as eligible for treatment under their CRS-TEAM Project 'Inclusive Communities', which made a hugely positive impact on his life. After surgery and appropriate speech rehabilitation, he was able to eat and drink without any problems and within 6 weeks had resumed his studies.

I am so happy about this opportunity my son received. From now on, he will be happier and braver in talking with friends. I want to see my son go back to school again. - Baeng's father

ຂ້ອຍດີໃຈກັບໂອກາດທີ່ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍໄດ້ຮັບຫຼາຍ. ນັບຕັ້ງແຕ່ນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ, ລາວຈະມີຄວາມສຸກຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ແລະ ກ້າຫານໃນການໂອ້ລົມກັບໝູ່ເພື່ອນ. ຂ້ອຍຕ້ອງການເຫັນລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍກັບໄປຮຽນໜັງສືອີກຄັ້ງໜຶ່ງ.
- ພໍ່ຂອງ ແບັງ

SINONG BEING ASSESSED BY DR. SOMBATH BEFORE HIS SURGERY (PHOTO: CRS)

ກ່ອນການຜ່າຕັດ ທ່ານໝໍ ສົມບັດ ໄດ້ປະເມີນເບິ່ງສະພາບຂອງ ສິນິງ (ຮູບພາບໂດຍ: CRS)

BAENG ARRIVES HOME FROM SCHOOL WITH HIS NEW BIKE AND BAG (PHOTO: SAMANTHA PIKE/WEI)

ແບ່ງ ກັບມາຮອດເຮືອນພ້ອມກັບລົດຖີບ ແລະ ຖົງໄໝຂອງລາວ (ຮູບພາບໂດຍ: ຊະແມນຕາ ໄພກ/ອົງການເວີລ໌ດເອດຢູເຄຊັນ ປະຈຳລາວ)

ເລື່ອງຂອງ ແບ່ງ

ແບ່ງ ເຕືອນສຸລິຍະ ເປັນປາກແວ່ງເພດານໂຫ້ວມາແຕ່ກຳເນີດ. ເປັນໄລຍະເວລາ 15 ປີ, ທີ່ບໍ່ພຽງແຕ່ອາຫານທີ່ລາວກິນເຂົ້າໄປນັ້ນໄດ້ຂຶ້ນໄປອອກຢູ່ດັງຂອງລາວ, ແຕ່ຄຳເວົ້າທີ່ບໍ່ແຈ້ງຂອງລາວຍັງເຮັດໃຫ້ເດັກນັກຮຽນຄົນອື່ນໆໃນໂຮງຮຽນເຢາະເຍ້ຍລາວອີກ. ມັນບໍ່ຫນ້າແປກໃຈເລີຍທີ່ລາວຮູ້ສຶກສະເທືອນໃຈ ແລະ ປະລະການຮຽນ.

ອົງການບັນເທົາທຸກກາໂຕລິກ (CRS) ໄດ້ກຳໜົດໃຫ້ ແບ່ງ ໄດ້ຮັບການຮັກສາໂດຍການຊ່ວຍເຫຼືອພາຍໃຕ້ໂຄງການການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນ, ແລະ ການສ້າງຄວາມແຕກຕ່າງຂອງມັນ. ພາຍຫຼັງການຜ່າຕັດ ແລະ ການຟື້ນຟູການເວົ້າທີ່ ເໝາະສົມ, ລາວສາມາດກິນ ແລະ ດື່ມໄດ້ ໂດຍບໍ່ມີບັນຫາ ແລະ ລາວກໍໄດ້ກັບມາສືບຕໍ່ຮຽນໜັງສືພາຍໃນ 6 ອາທິດ.

BAENG SHOWS HIS READING AND IMPROVED PRONUNCIATION SKILLS AFTER SURGERY (PHOTO: SAMANTHA PIKE/WEI)

ແບ່ງ ສະແດງໃຫ້ເຫັນການອ່ານໜັງສື ແລະ ການປັບປຸງທັກສະການອອກສຽງຫຼັງຈາກການຜ່າຕັດ (ຮູບພາບໂດຍ: ຊະແມນຕາ ໄພກ/ອົງການເວີລ໌ດເອດຢູເຄຊັນ ປະຈຳລາວ)

Vin's story

Clever, cute and incredibly mischievous, 8-year old Vin Duangmany is a ray of sunshine in his family. Observing him ask everyone to play football with him, it's hard to imagine that this young boy was barely able to walk until a year ago. Vin was affected by the polio virus when he was 4 months old. As a result, the muscles in his legs became very weak, which eventually led to paralysis and delay in mobility development. When he took his first steps, at the age of 3, he walked with his toes dragging on the floor, and he was moving with a lot of pain and difficulty, unable to play with the other kids.

His mother heard about COPE and CMR services and took him to the Phonsavan Provincial Rehabilitation Center (PRC) in Xieng Khouang Province when he was 7. With the appropriate orthotic and physiotherapy treatments, it was possible to support his weak muscles and train him to walk better, and even run!

ເລື່ອງຂອງ ວິນ

ວິນ ດວງມະນີ ເດັກອາຍຸ 8 ປີ ແມ່ນ ເດັກສະຫຼາດ, ໜ້າຮັກ ແລະ ສົດໄສ, ພ້ອມທັງເປັນແສງສະຫວ່າງເລັກໜ້ອຍຂອງຄອບຄົວຂອງລາວ. ໂດຍການສັງເກດເຫັນລາວເຊີນຊວນໃຫ້ທຸກຄົນມາຫຼິ້ນກິລາຕະບານນຳລາວ, ມັນຍາກທີ່ຈະຈົນຕະນາການເຖິງຄວາມກ້າຫານຂອງເດັກຊາຍຄົນນີ້ທີ່ສາມາດຢ່າງ

I want to be part of a football team! And when I grow up, I want to be a nurse so I can help people with disabilities like me. - Vin

ຂ້ອຍຕ້ອງການເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງທີມກິລາຕະບານເຕະ! ແລະ ເມື່ອຂ້ອຍໃຫຍ່ຂຶ້ນມາ, ຂ້ອຍຕ້ອງການເປັນພະຍາບານ ດັ່ງນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງສາມາດຊ່ວຍຄົນທີ່ມີຄວາມພິການຄືກັນກັບຂ້ອຍໄດ້ - ວິນ

ໄດ້ໃນໜຶ່ງປີຕໍ່ມາ. ວິນ ໄດ້ຖືກຜົນກະທົບຈາກໄວຣັສໂປລີໂອຕອນລາວອາຍຸໄດ້ 4 ເດືອນ. ຜົນກະທົບທີ່ຕາມມາແມ່ນ ຂາທັງສອງເບື້ອງຂອງລາວໄດ້ອ່ອນແຮງ ແລະ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ລາວກາຍເປັນອຳມະພາດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ການເຄື່ອນໄຫວຂອງລາວພັດທະນາຊ້າຂຶ້ນ. ລາວໄດ້ຢ່າງກ້າວທຳອິດຂອງລາວຕອນອາຍຸໄດ້ 3 ປີ, ລາວຢ່າງໂດຍການລາກນິ້ວໄປຕີນໄປຕາມພື້ນ, ແລະ ລາວ ໄດ້ເຄື່ອນໄຫວດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດ, ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ບໍ່ສາມາດຫຼິ້ນກັບເດັກຄົນອື່ນໆໄດ້.

ແມ່ຂອງລາວໄດ້ຍືນກ່ຽວກັບການໃຫ້ບໍລິການຂອງ ໂຄງການ COPE ແລະ CMR ແລະ ກໍໄດ້ພາລາວໄປສູນພື້ນຟູໜ້າທີ່ການ (PRC) ຢູ່ເມືອງໂພນສະຫວັນ ແຂວງ ຊຽງຂວາງ ຕອນລາວອາຍຸໄດ້ 7 ປີ.

ດ້ວຍການປັບປຸງໂດຍການໃສ່ຫຼາບຂາ ແລະ ກາຍະພາບບຳບັດທີ່ເໝາະສົມ, ມັນໄດ້ຊ່ວຍກ້າມຊີ້ນທີ່ອ່ອນແຮງ ແລະ ຝຶກແອບໃຫ້ລາວຢ່າງໄດ້ດີຂຶ້ນ ແລະ ຍັງສາມາດແລ່ນໄດ້ຕື່ມອີກ!

Houachai's story

Houachai Yang is a 6-year-old from Xieng Khouang Province who became paralyzed in both her hands and legs after severe flu and fever when she was around 4 months old. She had never walked.

In November 2015, Quality of Life Association referred her to the physiotherapist of the provincial hospital who taught her and her parents how to exercise her limbs at home, and provided a walking frame she could use in and around the home. Twice more she saw the physiotherapist, who added new exercises to do at home, and since then she has greatly improved her functional ability. By QLA's next visit, she was walking with the frame, and went on to begin attending school less than a year later.

VIN AND HIS FRIEND ON THE PITCH (PHOTO: KHAMCHAN PHETSOUHPAN/COPE)

ວິນ ແລະ ໜູ່ເພື່ອນຂອງລາວ ຢູ່ເດີນຕະບານ (ຮູບພາບໂດຍ: ຄຳຈັນ ເພັດສຸພັນ/COPE)

ເລື່ອງຂອງ ຫົວໃຈ

ຫົວໃຈ ຢ່າງ ອາຍຸ 6 ປີ ຈາກແຂວງຊຽງຂວາງ ເປັນພິການແຂນ ແລະ ຂາສອງເບື້ອງ ພາຍຫຼັງເປັນໄຂ້ຫວັດຮຸນແຮງຕອນລາວອາຍຸໄດ້ປະມານ 4 ເດືອນ ແລະ ລາວບໍ່ສາມາດຢ່າງໄດ້ອີກເລີຍ.

ໃນເດືອນ ພະຈິກ ປີ 2015, ສະມາຄົມຊ່ວຍເຫຼືອພື້ນຟູ ຄຸນນະພາບ ຊີວິດຂອງຄົນພິການ ແລະ ຜູ້ລອດຊີວິດຈາກລະເບີດໄດ້ແນະນຳໃຫ້ ລາວໄປຫາພິການຍະພາບບຳບັດຂອງໂຮງໝໍແຂວງເພື່ອໃຫ້ເພີ່ນສອນ ພໍ່ແມ່ ແລະ ຕົວລາວເອງ ເຖິງວິທີອອກກຳລັງກາຍແຂນຂອງລາວຢູ່ ບ້ານ, ແລະ ຍັງໄດ້ຮັບຄອກຊ່ວຍຢ່າງພາຍໃນ ແລະ ອ້ອມແອ້ມເຮືອນ. ຫຼາຍກວ່ານັ້ນ, ລາວກໍໄດ້ເຫັນພິການຍະພາບບຳບັດເພີ່ມການອອກກຳລັງກາຍແບບໃໝ່ເພື່ອໃຫ້ຝຶກແອບຢູ່ເຮືອນ, ແລະ ນັບຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາ ຄວາມສາມາດໃນການໃຊ້ງານແຂນຂອງລາວກໍດີຂຶ້ນຫຼາຍ. ໂດຍການລົງຢ້ຽມຢາມຂອງ, ເຫັນວ່າລາວກຳລັງຢ່າງໂດຍການໃຊ້ຄອກຊ່ວຍຢ່າງ, ແລະ ໄດ້ຍ່າງໄປເຂົ້າໂຮງຮຽນໃນປີຕໍ່ມາ.

HOUACHAI YANG WITH THE NEW WALKING FRAME AT
HER HOME (PHOTO: KOUHA CHONGVUEVANG/QLA)

ຫົວໃຈ ຢ່າງ ກັບຄອກຊ່ວຍຢ່າງຢູ່ທີ່ເຮືອນຂອງລາວ
(ຮຸບພາບໂດຍ: ກຸ້ຫາ ຈົງວິຢ່າງ/QLA)

Comprehensive and compassionate care at LFHC

Twelve-year-old Maijua Wa was admitted to the Lao Friends Hospital for Children (LFHC) with chronic burn wounds from a gas explosion 5 months earlier. Her family had been following the advice of a traditional healer, but the wounds were not healing.

By the time she entered the hospital, she was severely malnourished and extremely deconditioned. Over several months, she received comprehensive, complementary and compassionate medical treatment and physical rehabilitation from the whole LFHC team. She required intensive medical and wound care from doctors and nurses, and also underwent a skin graft operation. During this time, she received daily physical therapy, including games for gradual strengthening, range of motion exercises, mobilization, conditioning, and gait training with parallel bars and then crutches from the rehabilitation team. She also received daily school lessons and recreational activities with a child life therapist, and began learning to read, write and speak Lao. With the aid of a nutritionist, she steadily gained weight.

Maijua can now move around safely with crutches, has dramatically improved her range of motion and functional ability, and her wounds and skin grafts are healing well.

ການເບິ່ງແຍງດ້ວຍຄວາມເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ເຫັນອີກເຫັນໃຈ ຢູ່ທີ່ LFHC

ໄມຈົວ ວ່າ ອາຍຸ 12 ປີໄດ້ເຂົ້າຮັບການປິ່ນປົວຢູ່ໂຮງໝໍ ເພື່ອນລາວສຳລັບເດັກນ້ອຍ (LFHC) ດ້ວຍພະຍາດບາດແຜໄຟໄໝ້ຊຳເຮື້ອຈາກຖັງແກ້ດລະເບີດໃນ 5 ເດືອນກ່ອນ. ຄອບຄົວຂອງລາວໄດ້ປະຕິບັດຕາມ

LFHC PHYSICAL THERAPIST SENGDEUANE PHOMMY HELPS 12-YEAR-OLD MAIJUA WA TO PRACTICE USING HER NEW CRUTCHES (PHOTO: LEE HER/LFHC)

ນັກກາຍະພາບບໍາບັດຈາກໂຮງໝໍ LFHC ຊ່ວຍ ນາງ ໄມຈົວ ວ່າ, ອາຍຸ 12 ປີ ຝຶກໃຊ້ໄມ້ຄໍ້າເທົ່າໃໝ່ຂອງລາວ (ຮູບພາບໂດຍ: ລີ ເຮີ/LFHC)

ນັກບໍາບັດຊີວິດເດັກ ແລະ ໄດ້ເລີ່ມຮຽນອ່ານໜັງສື, ຂຽນ ແລະ ເວົ້າພາສາລາວ. ດ້ວຍການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງນັກໂພຊະນາການ, ລາວຈຶ່ງມີນ້ຳໜັກທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.

ໃນປະຈຸບັນນີ້ ໄມຈົວ ສາມາດໃຊ້ໄມ້ຄໍ້າເທົ່າຊ່ວຍໃນການເຄື່ອນຍ້າຍໄດ້ຢ່າງປອດໄພ, ການເຄື່ອນໄຫວຂອງລາວ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການໃຊ້ງານກໍມີການປັບປຸງທີ່ດີຂຶ້ນຢ່າງເປັນລຳດັບ, ແລະ ບາດແຜຈາກການຜ່າຕັດປຸກຖ່າຍຜິວໜັງຂອງລາວກໍດີຂຶ້ນເລື້ອຍໆ.

Soudalath's story

Soudalath first arrived at the Childhood Development Clinic (CDC) at the Children's Hospital in Vientiane when she was just under a year old. Suffering from microcephalus and gross- and fine-motor skills delays, she could not roll, crawl, sit, stand, or grasp objects by herself. She was also unable to speak and was not receptive to verbal communication from her family, who were concerned about her difficulties in mobility as well as her problems with communicating and expressing interest in toys and objects.

The CDC team, with the support of Handicap International (HI), taught her parents games and exercises to help strengthen her muscles in order to complete small tasks like sitting up, rolling from side to side, and crawling by using objects they had access to at home, such as simple toys and pillows. They focused on improving her fine motor skills by giving her soft objects to squeeze and taught her parents how to promote her language development with speech therapy techniques, like practicing making vowel sounds with her.

A year later, her gross motor and fine motor skills had improved – she could grasp objects

ຄໍາແນະນຳຂອງໝໍພື້ນເມືອງ, ແຕ່ບາດແຜບໍ່ສາມາດປິ່ນປົວໄດ້.

ໃນເວລາທີ່ລາວເຂົ້າໄປໃນໂຮງໝໍ, ລາວຂາດສານອາຫານຂັ້ນຮຸນແຮງ ແລະ ມີອາການອ່ອນແອງຫຼາຍທີ່ສຸດ. ໃນໄລຍະຫຼາຍເດືອນຜ່ານມາ, ລາວໄດ້ຮັບການຮັກສາ ທາງການແພດແບບຄົບວົງຈອນ ແລະ ຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈ ແລະ ການຟື້ນຟູໜ້າທີ່ການທາງຮ່າງກາຍຈາກທີມງານຂອງໂຮງໝໍ LFHC ທັງໝົດ. ລາວຕ້ອງໄດ້ຮັບການປິ່ນປົວທາງດ້ານການແພດ ແລະ ການປິ່ນປົວບາດແຜຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຈາກແພດໝໍ ແລະ ພະຍາບານ, ແລະ ຍັງໄດ້ຮັບການຜ່າຕັດປ່ຽນຜິວໜັງນຳອີກ. ໃນລະຫວ່າງນີ້, ລາວໄດ້ຮັບການປິ່ນປົວທາງດ້ານກາຍະພາບບໍາບັດທຸກໆມື້, ລວມທັງການຫຼິ້ນເກມຕ່າງໆເພື່ອເສີມສ້າງຄວາມແຂງແຮງເທື່ອລະເລັກລະໝ້ອຍ, ອອກກຳລັງກາຍເຄື່ອນໄຫວ, ການເຄື່ອນຍ້າຍ, ການປັບຕົວ ແລະ ການຝຶກຢ່າງກັບຮາວຈັບແບບຂະໜານ ແລະ ຈາກນັ້ນຝຶກໃຊ້ໄມ້ຄໍ້າເທົ່າກັບທີມງານຟື້ນຟູໜ້າທີ່ການ. ລາວຍັງໄດ້ຮັບການສອນບົດຮຽນຢູ່ໂຮງຮຽນທຸກໆມື້ ແລະ ເຮັດກິດຈະກຳອື່ນໆ ກັບ

CDC STAFF HELPED SOUDALATH STRENGTHEN HER MUSCLES BY PROVIDING SOFT OBJECTS FOR HER TO USE (PHOTO: HI)

ພະນັກງານ CDC ໄດ້ຊ່ວຍ ສຸດາລັດ ເສີມສ້າງຄວາມແຂງແຮງຂອງ ກ້າມຊີ້ນຂອງລາວ ໂດຍການເອົາວັດຖຸທີ່ອ່ອນໃຫ້ລາວໃຊ້ (ຮູບພາບໂດຍ: ອົງການຄົນພິການສາກົນ)

and transfer them from hand to hand, and she could roll from side to side and control her head. She was still not speaking, so the CDC team again taught her parents some speech therapy techniques and supported the purchase of a standing frame to help improve her posture and stability.

Since then, she has begun crawling, can sit without support and has improved her ability to pull herself up and stand with some support.

She still has speech delays, but her parents continue to use the techniques they have learned from the CDC.

We are happy that Soudalath's abilities have improved and feel more confident we can continue to help her to progress. - Soudalath's parents

ພວກເຮົາດີໃຈທີ່ຄວາມສາມາດຂອງ ສຸດາລັດ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ແລະ ຮູ້ສຶກຫມັ້ນໃຈຫລາຍຂຶ້ນວ່າພວກເຮົາສາມາດສືບຕໍ່ຊ່ວຍລາວໃຫ້ມີພັດທະນາການທີ່ດີຂຶ້ນຕໍ່ໄປ. - ພໍ່ແມ່ຂອງ ສຸດາລັດ

ເລື່ອງຂອງ ສຸດາລັດ

ສຸດາລັດ ເຂົ້າມາຫ້ອງພັດທະນາການເດັກເປັນຄັ້ງທຳອິດ (CDC) ທີ່ໂຮງໝໍເດັກ ໃນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ຕອນລາວອາຍຸຍັງບໍ່ຮອດໜຶ່ງປີເທື່ອ. ລາວມີຄວາມທໍລະມານຈາກການທີ່ມີຫົວນ້ອຍ ແລະ ຄວາມຫຼ້າຊ້າໃນ ການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງຮ່າງກາຍ ແລະ ຄວາມຊຳນານໃນການໃຊ້ມື, ລາວບໍ່ສາມາດ ກັ່ງໂຕ, ຄານ, ນັ່ງ, ຍືນ, ຫຼື ຈັບສິ່ງຂອງດ້ວຍໂຕລາວເອງໄດ້. ລາວຍັງບໍ່ສາມາດເວົ້າ ແລະ ບໍ່ສາມາດຮັບການສື່ສານເປັນຄຳເວົ້າຈາກຄອບຄົວຂອງລາວໄດ້, ຄອບຄົວຂອງລາວມີຄວາມກັງວົນກ່ຽວກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການເຄື່ອນຍ້າຍຂອງລາວເຊັ່ນດຽວກັນກັບບັນຫາການສື່ສານຂອງລາວ ແລະ ການສະແດງຄວາມສົນໃຈຕໍ່ເຄື່ອງຫຼິ້ນ ແລະ ສິ່ງຂອງຕ່າງໆ.

ທີມງານຂອງ CDC ທີ່ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກອົງການຄົນພິການສາກົນ ໄດ້ສອນການຫຼິ້ນເກມ ແລະ ການອອກກຳລັງກາຍເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ກ້າມຊີ້ນຂອງລາວແຂງແຮງໃຫ້ກັບພໍ່ແມ່ຂອງລາວ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດເຮັດວຽກໄດ້ເລັກໜ້ອຍເຊັ່ນ ການນັ່ງໃຫ້ຕົວຕັ້ງຂຶ້ນ, ກັ່ງໂຕຈາກເບື້ອງນຶ່ງຫາເບື້ອງນຶ່ງ ແລະ ຄານໂດຍໃຊ້ວັດຖຸທີ່ພວກເຂົາສາມາດຫາໄດ້ຢູ່ເຮືອນເພື່ອລໍ້ໃຫ້ລາວໄປຫາເຊັ່ນ: ເຄື່ອງຫຼິ້ນທົ່ວໄປ ແລະ ໝອນ. ພວກເຂົາໄດ້ສຸມໃສ່ປັບປຸງທັກສະການເຄື່ອນໄຫວຂອງລາວໂດຍການເອົາວັດຖຸທີ່ອ່ອນໃຫ້ລາວບິບ ແລະ ສອນພໍ່ແມ່ຂອງລາວວິທີສົ່ງເສີມການພັດທະນາພາສາຂອງລາວດ້ວຍເຕັກນິກການປາກເວົ້າເຊັ່ນ: ການຝຶກແອບການອອກສຽງກັບລາວ.

ຫນຶ່ງປີຕໍ່ມາ, ທັກສະການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ທັກສະການຢືບຈັບຂອງລາວໄດ້ມີພັດທະນາການທີ່ດີຂຶ້ນ - ລາວສາມາດຈັບເອົາວັດຖຸ ແລະ ຖ່າຍໂອນຈາກມືເບື້ອງນຶ່ງໄປຫາມືເບື້ອງນຶ່ງ, ແລະ ລາວກໍສາມາດ

ກັງຕົວຈາກເບື້ອງນີ້ ຫາ ເບື້ອງນັ້ນ ແລະ ສາມາດຄວບຄຸມຫົວຂອງຕົນເອງໄດ້. ລາວຍັງບໍ່ປາກເວົ້າ, ສະນັ້ນທີມງານ ECDC ໄດ້ສອນພໍ່ແມ່ຂອງລາວອີກເທື່ອໜຶ່ງກ່ຽວກັບບາງເຕັກນິກການປາກເວົ້າ ແລະ ໄດ້ຊຶ້ກອບຊ່ວຍຢືນເພື່ອຊ່ວຍປັບປຸງ ທ່າທາງ ແລະ ຄວາມຫມັ້ນຄົງໃນການຢືນຂອງລາວ.

ນັບຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາ, ລາວໄດ້ເລີ່ມຄານ, ສາມາດນັ່ງໄດ້ໂດຍບໍ່ໃຊ້ເຄື່ອງຊ່ວຍ ແລະ ໄດ້ປັບປຸງຄວາມສາມາດຂອງລາວໃນການດຶງຕົວເອງຂຶ້ນ ແລະ ຢືນໂດຍການໃຊ້ເຄື່ອງຊ່ວຍບາງຢ່າງ. ລາວຍັງມີການປາກເວົ້າຊ້າ, ແຕ່ວ່າພໍ່ແມ່ຂອງລາວຍັງສືບຕໍ່ໃຊ້ເຕັກນິກທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮຽນມາຈາກ CDC.

Knowing you are not alone

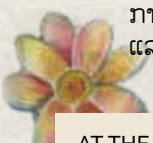
When Ternchai Vongsoutthi attended a training by AfA on how to use the Lao Autism Talks app, he did not realize the effect that meeting other parents of children with autism would have on him. AfA believe that bringing parents of children with autism together gives them a chance to support and learn from each other.

ການຮັບຮູ້ວ່າທ່ານບໍ່ແມ່ນຄົນດຽວ

ໃນເວລາທີ່ ເຕີນໃຈ ວົງສຸດທິ ເຂົ້າຮ່ວມການຝຶກອົບຮົມຂອງສະມາຄົມ AfA ກ່ຽວກັບວິທີການນຳໃຊ້ແອັບ Lao Autism Talks app, ລາວບໍ່ເຄີຍຄຳນຶງເຖິງຜົນກະທົບຂອງການພົບປະກັບພໍ່ແມ່ຄົນອື່ນຂອງເດັກໂອທິສຕິກທີ່ມີຕໍ່ລາວ. AfA ເຊື່ອໝັ້ນວ່າການນຳພໍ່ແມ່ຂອງເດັກໂອທິສຕິກມາຮວມກັນແມ່ນການໃຫ້ໂອກາດພວກເຂົາໄດ້ຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ຮຽນຮູ້ຈາກກັນ ແລະ ກັນ.

I never knew that there were other parents in Savannakhet who have a child who is autistic, who have difficulties communicating with them. It made me feel relieved that I am not the only one who has this problem. Everyone here today shares a common goal - to see their child improve and develop - Ternchai Vongsoutthi

ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍຮູ້ມາກ່ອນວ່າມີພໍ່ແມ່ຄົນອື່ນໃນແຂວງສະຫວັນນະເຂດ ທີ່ມີລູກເປັນເດັກໂອທິສຕິກ, ທີ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການສື່ສານກັບພວກເຂົາເຈົ້າ. ມັນເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກໂລ່ງໃຈທີ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນຄົນດຽວທີ່ມີບັນຫານີ້. ທຸກໆຄົນທີ່ຢູ່ບ່ອນນີ້ໃນມື້ນີ້ມີເປົ້າຫມາຍຮ່ວມກັນ - ເຫັນລູກຂອງຕົວເອງມີການປັບປຸງ ແລະ ພັດທະນາຂຶ້ນ - ເຕີນໃຈ ວົງສຸດທິ

AT THE TRAINING BY AFA, TERNCHAI MET OTHER PARENTS OF CHILDREN WITH AUTISM IN SAVANNAKHET

ເຕີນໃຈໄດ້ພົບກັບບັນດາຜູ້ປົກຄອງຂອງເດັກໂອທິສຕິກ ໃນການຝຶກອົບຮົມຂອງສະມາຄົມ AfA ທີ່ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ

About TEAM

ກ່ຽວກັບໂຄງການ TEAM

The goal of our project was ambitious: To enable people with disabilities, especially women and girls, to attain and maintain maximum independence to fully and equally participate in all aspects of life.

The stories in this book are stories of hope and resilience, and they illustrate the contribution that World Education's USAID-funded TEAM Project has made toward the realization of the rights of persons with disabilities to access improved services and to enjoy the same quality of life as others in the Lao PDR.

Certainly much of our focus has been on the four components that make up our TEAM acronym – Training, Economic Empowerment, Assistive Technology, and Medical and Physical Rehabilitation – but we have always been adamant that, while some services of the project were healthcare focused, the overall goal was to improve the quality of life and enhance social participation of persons with disabilities.

From the outset, we embraced a social model of disability, where disability is understood as the result of an interaction between persons living with impairment and the environment of society in which they are too often excluded from participation by systemic physical, organizational, and attitudinal barriers.

How did TEAM work?

TEAM, in its role as intermediary between USAID and local organizations, awarded sub-grants to local Disabled People's Organizations, Non Profit Associations, Government ministries and departments (in-kind support), and international NGOs to implement projects with a specific focus and target beneficiaries. Each project addressed at least one of the four TEAM components in a comprehensive, socially-focused approach.

Over \$2,800,000 in funding was awarded to 15 organizations over the three years of the project.

In addition to this financial support, the TEAM project also strived to add value that would significantly outlast the life-span of the project through:

- » Capacity building: organizational assessments, training, coaching and feedback in the field
- » Sector co-ordination: initiating synergies through working groups, task forces, and information sharing platforms such as WhatsApp
- » Institutional support: leadership, research projects and support to the Ministry of Health and the Ministry of Labor and Social Welfare.

ເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການພວກເຮົາແມ່ນມີຄວາມພະຍາຍາມ: ເພື່ອສ້າງຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ຄົນພິການ, ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ, ໄດ້ມີອິດສະຫຼະພາບ ແລະ ປະສົບຜົນສໍາເລັດຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງໃນການເຂົ້າຮ່ວມທຸກຮູບຂອງການດໍາລົງຊີວິດຢ່າງເຕັມເມັດເຕັມໜ່ວຍ ແລະ ເທົ່າທຽມກັນ.

ບົດເລື່ອງຕ່າງໆທີ່ຢູ່ໃນປຶ້ມຫົວນີ້ແມ່ນເລື່ອງຂອງຄວາມຫວັງ ແລະ ກັບຄືນມາດໍາລົງຊີວິດ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງການປະກອບສ່ວນຂອງໂຄງການ TEAM ຂອງອົງການເວີລ໌ດເອດຢູເຄຊັນ ທີ່ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກອົງການ USAID ໃນການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ຄົນພິການໂດຍໄດ້ຄໍານຶງເຖິງສິດທິຂອງຄົນພິການໃຫ້ເຂົ້າເຖິງການບໍລິການທີ່ດີຂຶ້ນ ແລະ ມີຄວາມສຸກກັບຄຸນນະພາບຊີວິດເທົ່າທຽມກັບຄົນອື່ນໆໃນ ສປປ ລາວ.

ແນ່ນອນວ່າພວກເຮົາໄດ້ສຸມໃສ່ ສິ່ງປະກອບຫຼັກທີ່ເປັນຕົວຫຍໍ້ຂອງພວກເຮົາຄື T-ການຝຶກອົບຮົມ, E-ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານເສດຖະກິດ, A-ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຢີ ແລະ M-ການຟື້ນຟູໜ້າທີ່ການທາງດ້ານການແພດ ແລະ ທາງດ້ານຮ່າງກາຍ - ແຕ່ວ່າພວກເຮົາກໍມີຄວາມຕັ້ງໜ້າວ່າ, ໃນຂະນະທີ່ການບໍລິການບາງດ້ານຂອງໂຄງການແມ່ນໄດ້ເລັ່ງໃສ່ການດູແລສຸຂະພາບ, ເປົ້າໝາຍໂດຍລວມຄື

ການປັບປຸງຄຸນນະພາບຊີວິດການເປັນຢູ່ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍການມີສ່ວນຮ່ວມທາງສັງຄົມຂອງຄົນພິການ.

ພວກເຮົາໄດ້ຍຶດຖືເອົາຮູບແບບທາງດ້ານສັງຄົມຂອງຄວາມພິການມານຳໃຊ້, ບ່ອນທີ່ຄວາມພິການໄດ້ຖືກເຂົ້າໃຈວ່າເປັນຜົນມາຈາກການພົວພັນລະຫວ່າງຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບຄວາມບົກຜ່ອງ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມທາງສັງຄົມທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າມັກຖືກປະຕິເສດຈາກການເຂົ້າຮ່ວມຢູ່ເລື້ອຍໆໂດຍອຸປະສັກຮູບແບບທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ອົງຄະ ແລະ ທັດສະນະຄະຕິ.

ໂຄງການ TEAM ເຮັດວຽກແນວໃດ?

ໂຄງການ TEAM, ໃນບົດບາດຂັ້ນຕົ້ນຂອງການເປັນຕົວກາງລະຫວ່າງອົງການ USAID ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆ, ໄດ້ມອບທຶນຊ່ວຍເຫຼືອຍ່ອຍໃຫ້ແກ່ອົງການຈັດຕັ້ງຄົນພິການຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ, ສະມາຄົມບໍ່ຫວັງຜົນກໍາໄລ, ຂັ້ນກະຊວງ ແລະ ກົມກອງຕ່າງໆຂອງລັດ, ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນອື່ນໆ ທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານເພື່ອປະຕິບັດໂຄງການຕ່າງໆໂດຍເລັ່ງໃສ່ເປົ້າໝາຍ ແລະ ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດສະເພາະ. ແຕ່ລະໂຄງການໄດ້ແກ້ໄຂຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງໃນສິ່ງປະກອບຂອງໂຄງການດ້ວຍວິທີການທີ່ກ້ວາງຂວາງ ແລະ ເນັ້ນໃສ່ດ້ານສັງຄົມ.

ໄດ້ມອບທຶນຊ່ວຍເຫຼືອ ເປັນມູນຄ່າຫຼາຍກວ່າ 2.800.000 ໂດລາສະຫະລັດ ໃຫ້ແກ່ 15 ອົງການຈັດຕັ້ງໃນໄລຍະສາມປີຂອງໂຄງການ.

ນອກເໜືອຈາກການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານການເງິນນີ້ແລ້ວ, ໂຄງການ TEAM ຍັງໄດ້ມີຄວາມພະຍາຍາມເພີ່ມຄຸນຄ່າຄວາມສໍາຄັນຂະຫຍາຍກອບວຽກຂອງໂຄງການໃນດ້ານ:

- » ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດ: ການປະເມີນອົງການຈັດຕັ້ງ, ການຝຶກອົບຮົມ, ການຝຶກແອບ, ການໃຫ້ຄໍາປຶກສາ, ການຕິດຕາມກວດກາພາກສະໜາມ ແລະ ການໃຫ້ຄໍາແນະນໍາ
- » ການປະສານງານໃນຂະແໜງການ: ການເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ການສ້າງສາຍພົວພັນໂດຍຜ່ານການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນຂອງກຸ່ມວິຊາການຕ່າງໆ, ກອງປະຊຸມການຟື້ນຟູໜ້າທີ່ການແບບບໍ່ເປັນທາງການ, ກໍາລັງແຮງງານ ແລະ ການເລີ່ມຕົ້ນການແບ່ງປັນຂໍ້ມູນຂ່າວສານຕ່າງໆຜ່ານທາງ ກຸ່ມ ວອັດແອັບ
- » ການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານສະຖາບັນ: ການນໍາພາໃນຂະແໜງການ, ໂຄງການຄົ້ນຄວ້າຕ່າງໆ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນໃຫ້ແກ່ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ແລະ ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ.

What did we achieve?

T

More than 2,800 individuals trained, including over **300** rehabilitation service personnel (doctors, nurses, physical therapists and occupational therapists)

E

More than 1,400 people participating in increased economic self-sufficiency

A

Over 1,000 people receiving assistive health technology

M

More than 2,500 people receiving health-related rehabilitation services and over **3,000** people medically screened for detection of impairment

Though these numbers do not tell the full story, they are indicators of our collaborative effort. Yes, Together Everyone Achieves More!

ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຜົນສໍາເລັດຫຍັງແດ່?

T

ຫຼາຍກ່ວາ 2.800 ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ, ລວມທັງພະນັກງານທີ່ໃຫ້ການບໍລິການພື້ນຟູໜ້າທີ່ການ
ຈຳນວນ 300 ຄົນ (ທ່ານຫມໍ, ພະຍາບານ, ນັກກາຍະພາບບໍາບັດ ແລະ ນັກກິດຈະກຳບໍາບັດ)

E

ຫຼາຍກ່ວາ 1,400 ຄົນໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມທາງດ້ານເສດຖະກິດໃນເພີ່ມລາຍຮັບຈາກການຫາລ້ຽງກຸ້ມຕົນເອງ.

A

ຫຼາຍກ່ວາ 1,000 ຄົນໄດ້ຮັບເຄື່ອງຊ່ວຍອຳນວຍຄວາມສະດວກກ່ຽວກັບສຸຂະພາບ

M

ຫຼາຍກ່ວາ 2,500 ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການບໍລິການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຟື້ນຟູສຸຂະພາບ ແລະ ອີກຫຼາຍກ່ວາ 3,000 ຄົນໄດ້ຮັບການກວດກັນຕອງທາງດ້ານການແພດກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນຄວາມເປັນພິການ

ເຖິງແມ່ນວ່າຕົວເລກເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ໄດ້ບອກເຖິງເລື່ອງລາວຢ່າງເຕັມຮູບແບບ, ແຕ່ກໍແມ່ນຕົວຊີ້ວັດຂອງຄວາມພະຍາຍາມຮ່ວມມືກັນຂອງພວກເຮົາ. ແມ່ນແລ້ວ, ທຸກຄົນເຮັດວຽກຮ່ວມກັນຈະໄດ້ຮັບຜົນສໍາເລັດຫຼາຍກ່ວາເກົ່າ!

Thank you, TEAM Sub-recipients

ຂໍຂອບໃຈບັນດາອົງການຜູ້ໄດ້ຮັບທຶນຊ່ວຍເຫຼືອຍ່ອຍຈາກໂຄງການທີມ

Aid Children with Disability Association (ACDA)
ສະມາຄົມຊ່ວຍເຫຼືອເດັກນ້ອຍພິການ

Asian Development with Disabled Persons (ADDP Japan)
ອົງການຄົນພິການອາຊີເພື່ອການພັດທະນາ

Association for Aid and Relief, Japan (AAR Japan)
ສະມາຄົມຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ສິງເຄາະ ແຫ່ງປະເທດຍີ່ປຸ່ນ

Association for Autism (Afa)
ສະມາຄົມເພື່ອຄົນໂອທິສຕິກລາວ

Catholic Relief Services (CRS)
ອົງການບັນເທົາທຸກກາໂຕລິກ ປະຈຳ ລາວ

Center of Medical Rehabilitation (CMR)
ສູນການແພດພື້ນຟູໜ້າທີ່ການ

Cooperative Orthotic and Prosthetic Enterprise (COPE)
ໂຄງການຮ່ວມມືດ້ານອົງຄະທຽມ-ເຄື່ອງຄໍ້າຊູ

Faculty of Medical Technology (FMT)
ຄະນະເຕັກນິກການແພດ

Handicap International (HI)
ອົງການຄົນພິການສາກົນ

Inclusive Education Center (IEC)
ສູນສຶກສາຮຽນຮ່ວມ

Lao Association for the Blind (LAB)
ສະມາຄົມຄົນພິການຕາລາວ

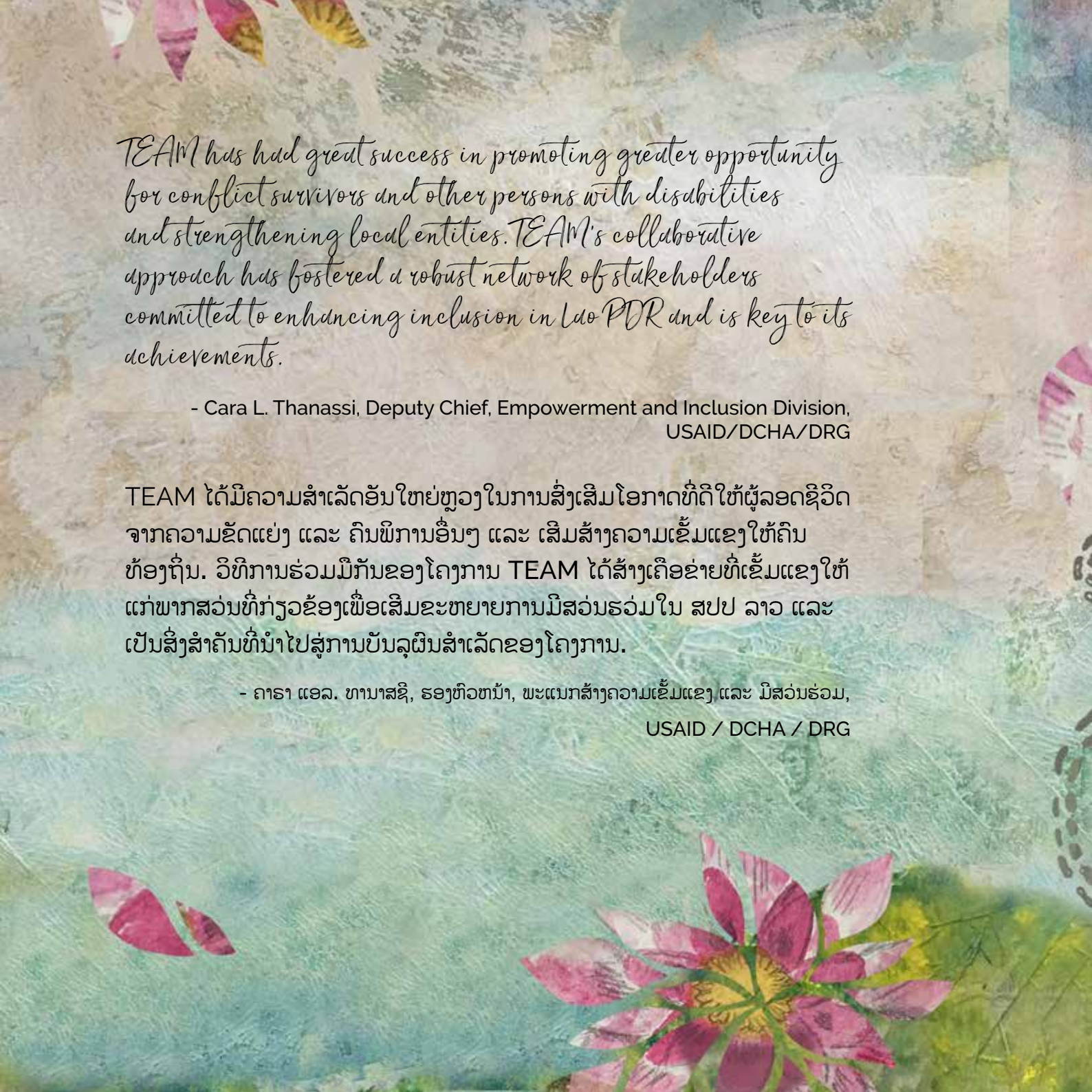
Lao Disabled People's Association (LDPA)
ສະມາຄົມຄົນພິການແຫ່ງຊາດລາວ

Lao Disabled Women's Development Centre (LDWDC)
ສູນພັດທະນາແມ່ຍິງພິການລາວ

Lao Friends Hospital for Children (LFHC)
ໂຮງໝໍ ເພື່ອນລາວສໍາລັບເດັກນ້ອຍ

Quality of Life Association (QLA)
ສະມາຄົມຊ່ວຍເຫຼືອພື້ນຟູ ຄຸນນະພາບຊີວິດຂອງຄົນພິການ ແລະ ຜູ້ລອດຊີວິດຈາກລະເບີດ

TEAM has had great success in promoting greater opportunity for conflict survivors and other persons with disabilities and strengthening local entities. TEAM's collaborative approach has fostered a robust network of stakeholders committed to enhancing inclusion in Lao PDR and is key to its achievements.

- Cara L. Thanassi, Deputy Chief, Empowerment and Inclusion Division,
USAID/DCHA/DRG

TEAM ໄດ້ມີຄວາມສໍາເລັດອັນໃຫຍ່ຫຼວງໃນການສົ່ງເສີມໂອກາດທີ່ດີໃຫ້ຜູ້ລອດຊີວິດ ຈາກຄວາມຂັດແຍ່ງ ແລະ ຄົນພິການອື່ນໆ ແລະ ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ຄົນ ທ້ອງຖິ່ນ. ວິທີການຮ່ວມມືກັນຂອງໂຄງການ TEAM ໄດ້ສ້າງເຄືອຂ່າຍທີ່ເຂັ້ມແຂງໃຫ້ ແກ່ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍການມີສ່ວນຮ່ວມໃນ ສປປ ລາວ ແລະ ເປັນສິ່ງສໍາຄັນທີ່ນໍາໄປສູ່ການບັນລຸຜົນສໍາເລັດຂອງໂຄງການ.

- ຄາຣາ ແອລ. ທານາສຊີ, ຮອງຫົວໜ້າ, ພະແນກສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມ,
USAID / DCHA / DRG

Click the links for videos:

ກົດລ້ຽງເພື່ອເບິ່ງວິດີໂອ:

[ADDP Japan wheelchair basketball training by WEI](#)

[AfA Launches app to assist people with limited speech by WEI](#)

[Autism Acceptance and Signs of Autism by Moukdaly Keophonexay](#)

[IEC Saychai Success by WEI](#)

[IEC Sign Language Training by WEI](#)

[Lao Autism Talks app by Misouda Heuangsoukhoun](#)

[LDPA Work Readiness and Job Seeking Skills Training by WEI](#)

[LDWDC Wheelchair Dancing by Australia Plus](#)

["Let's Communicate Using AAC" Training by WEI](#)

[Openness and Access to Information for BPS people in Laos by WEI](#)

[Rehabilitation Key for Health in the 21st Century by WHO](#)

[TEAM Laos Capacity Building by WEI](#)

[The First National Wheelchair Basketball Tournament in Laos! by WEI](#)

[Vin's story by COPE](#)

["We All Can!" Wheelchair Basketball Short Film by Lao New Wave Cinema](#)